Deildin setur nánari reglur um inntökuskilyrði, námsleiðir og námskröfur í samþykktum um námið, sem háskólaráð staðfestir.

7. gr.

Reglur þessar sem háskólaráð hefur sett á grundvelli heimildar í 2. mgr. 19. gr. laga nr. 41/1999 um Háskóla Íslands, öðlast þegar gildi.

Háskóla Íslands, 13. júní 2005.

Páll Skúlason.

Tryggvi Þórhallsson.

Nr. 612 20. júní 2005

REGLUGERÐ

um gildistöku reglugerða Evrópusambandsins um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu.

1. gr.

Með reglugerð þessari öðlast gildi hér á landi eftirtaldar reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar með þeim breytingum og viðbótum sem leiðir af XIII. viðauka EES-samningsins (flutningastarfsemi), bókun 1 um altæka aðlögun og öðrum ákvæðum hans:

1. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002/EB frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu, merkt fylgiskjal I, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar um breytingu á XIII. viðauka við EES-samninginn nr. 179/2004 frá 9. desember 2004, merkt fylgiskjal II. Reglugerðin skal gilda hér á landi með þeirri aðlögun sem kemur fram í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar.
2. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1643/2003 frá 22. júlí 2003 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu, merkt fylgiskjal III samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar um breytingu á XIII. viðauka við EES-samninginn nr. 15/2005 frá 4. febrúar 2005.
3. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1701/2003 frá 24. september 2003 um aðlögun 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu, merkt fylgiskjal IV, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar um breytingu á XIII. viðauka við EES-samninginn nr. 15/2005 frá 4. febrúar 2005.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 7. mgr. 28. gr. og 2. mgr. 146. gr. loftferðalaga nr. 60/1998, með síðari breytingum og öðlast gildi 1. júlí 2005.

Samgönguráðuneytinu, 20. júní 2005.

Sturla Böðvarsson.

Ragnhildur Hjaltadóttir.

Fylgiskjal I.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1592/2002

frá 15. júlí 2002

um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu

(Texti sem varðar EES)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ([2]),

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Til að öruggt sé að evrópskir borgarar njóti jafnan mikillar og samræmdrar verndar í almenningsflugi skal samþykkja sameiginlegar öryggisreglur og gera ráðstafanir til að tryggja að loftför, hreyflar loftfara og loftskrúfur (products) og aðilar og fyrirtæki í Bandalaginu fullnægi þessum reglum sem og reglum sem samþykktar eru til að vernda umhverfið. Þetta greiðir fyrir frjálsum vöruflutningum, frjálsri för fólks og frjálsum flutningum fyrirtækja á innri markaðnum.

2) Því er rétt að gera vottun á loftförum, hreyflum loftfara og loftskrúfum (aeronautical products) að skilyrði til að sannreyna hvort þau standist grunnkröfur um lofthæfi og umhverfisvernd að því er varðar almenningsflug. Móta skal viðeigandi grunnkröfur innan árs frá gildistöku þessarar reglugerðar sem taka skulu til starfrækslu loftfara, veitingar flugliðaskírteina og beitingar þessarar reglugerðar gagnvart loftförum þriðju landa og síðan til annarra þátta sem tengjast öryggi í almenningsflugi.

3) Nauðsynlegt er að bregðast við vaxandi áhyggjum af heilsu og velferð flugfarþega með því að hanna loftför með þeim hætti að öryggi og heilsa farþega sé betur tryggð.

4) Brýnt er að gera umsvifalaust ráðstafanir í framhaldi af niðurstöðum flugslysarannsókna til að tryggja tiltrú neytenda á flutningum í lofti, einkum þegar niðurstöðurnar tengjast galla í hönnun loftfara og/eða þáttum er varða starfrækslu þeirra.

5) Í samþykktinni um alþjóðaflugmál, sem var undirrituð í Chicago 7. desember 1944 (Chicago-samningurinn) og öll aðildarríkin eru aðilar að, hefur þegar verið kveðið á um lágmarksreglur til að tryggja öryggi í almenningsflugi ásamt þar að lútandi umhverfisvernd. Grunnkröfur Bandalagsins og reglur um framkvæmd þeirra eiga að tryggja að aðildarríkin ræki skyldur sínar samkvæmt Chicago-samningnum, einnig gagnvart þriðju löndum.

6) Loftför, hreyflar loftfara og loftskrúfur og íhlutir þeirra og búnaður skulu fá vottun þegar staðfest hefur verið að þau eru í samræmi við grunnkröfur um lofthæfi og umhverfisvernd sem Bandalagið hefur mælt fyrir um í samræmi við reglur Chicago-samningsins. Veita ber framkvæmdastjórninni heimild til að semja nauðsynlegar framkvæmdarreglur.

7) Til að ná markmiðum Bandalagsins um frjálsa vöruflutninga, frjálsa för fólks og frjálsa þjónustustarfsemi og um sameiginlega stefnu í flutningamálum skulu aðildarríkin viðurkenna, án frekari krafna eða mats, loftför, hreyfla og loftskrúfur og íhluti þeirra og búnað og fyrirtæki eða aðila sem hafa fengið vottun í samræmi við þessa reglugerð og reglur um framkvæmd hennar.

8) Gefa skal nægilegt svigrúm til að bregðast við sérstökum aðstæðum, s.s. gera brýnar öryggisráðstafanir eða uppfylla ófyrirséðar eða takmarkaðar þarfir við starfrækslu, og einnig þarf að vera unnt að tryggja sambærilegt öryggi eftir öðrum leiðum. Aðildarríkin skulu geta veitt undanþágur frá kröfum í þessari reglugerð og reglum um framkvæmd hennar, að því tilskildu að undanþágurnar hafi takmarkað gildissvið og falli undir viðeigandi eftirlit Bandalagsins.

([1]) Stjtíð. EB C 154 E, 29.5.2001, bls. 1.
([2]) Stjtíð. EB C 221, 7.8.2001, bls. 38.
([3]) Álit Evrópuþingsins frá 5. september 2001 (Stjtíð. EB C 72 E, 21.3.2002, bls. 146), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. desember 2001 (Stjtíð. EB C 58 E, 5.3.2002, bls. 44) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 18. júní 2002.

9) Markmiðum þessarar reglugerðar má ná með góðum árangri með samstarfi við þriðju lönd. Þegar svo háttar til er unnt að aðlaga ákvæði þessarar reglugerðar og reglur um framkvæmd hennar með samningum Bandalagsins við þessi lönd. Séu slíkir samningar ekki fyrir hendi skal aðildarríkjunum eftir sem áður heimilt, með fyrirvara um viðeigandi eftirlit Bandalagsins, að viðurkenna samþykki sem þriðja land hefur veitt fyrir erlendum loftförum, hreyflum og loftskrúfum, íhlutum þeirra og búnaði og fyrirtækjum og starfsfólki.

10) Nauðsynlegt er að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja bæði nauðsynlega vernd viðkvæmra öryggisupplýsinga og veita almenningi fullnægjandi upplýsingar um öryggi í almenningsflugi og þar að lútandi umhverfisvernd, að teknu tilliti til reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ([1]) og viðkomandi, innlendri löggjöf.

11) Þörf er á bættu fyrirkomulagi á öllum sviðum sem reglugerð þessi tekur til þannig að tiltekin verkefni, sem nú eru unnin á vettvangi Bandalagsins eða á innlendum vettvangi, verði í höndum eins, sérhæfðs sérfræðiaðila. Því er þörf á því, innan núverandi stofnana- og valdskiptingarkerfis Bandalagsins, að koma á fót Flugöryggisstofnun Evrópu sem er óháð í málum er varða tæknileg atriði og hefur sjálfræði lagalega, stjórnunarlega og fjárhagslega. Í þessu skyni er bæði rétt og nauðsynlegt að hún verði Bandalagsstofnun sem er lögaðili og fer með það framkvæmdarvald sem henni er veitt í þessari reglugerð.

12) Til að Flugöryggisstofnunin geti aðstoðað Bandalagið sem best skal henni heimilt að þróa sérfræðikunnáttu innan vébanda sinna um alla þætti öryggismála í almenningsflugi og umhverfisverndar sem reglugerð þessi tekur til. Henni ber að aðstoða framkvæmdastjórnina við undirbúning nauðsynlegrar löggjafar og aðstoða aðildarríkin og atvinnugreinina við framkvæmd hennar. Hún skal vera fær um að gefa út vottunarforskriftir og -leiðbeiningar og framkvæma tæknilegar rannsóknir og gefa út vottorð og skírteini eftir því sem þörf krefur og henni ber að aðstoða framkvæmdastjórnina við eftirlit með beitingu þessarar reglugerðar og reglna um framkvæmd hennar og hún skal fá nauðsynlegar heimildir til að sinna verkefnum sínum.

13) Til að framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geti haft skilvirkt eftirlit með starfsemi Flugöryggisstofnunarinnar skulu þau eiga fulltrúa í stjórn hennar. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal hafa nauðsynlegar heimildir til að semja fjárhagsáætlun og hafa eftirlit með framkvæmd hennar, samþykkja viðeigandi fjárhagsreglur, koma á gagnsæjum vinnureglum við ákvarðanatöku Flugöryggisstofnunarinnar og tilnefna forstjóra. Einnig skal Flugöryggisstofnuninni heimilt að framkvæma rannsóknir og skipuleggja viðeigandi samræmingu með framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum. Æskilegt er að Flugöryggisstofnunin aðstoði Bandalagið og aðildarríki þess á sviði alþjóðasamskipta, þ.m.t. við samræmingu reglna, viðurkenningu samþykkis og við samstarf í tæknimálum, og hafi rétt til að koma á viðeigandi samskiptum við flugmálayfirvöld þriðju landa og alþjóðastofnanir sem fara með málefni sem reglugerð þessi tekur til.

14) Í þágu almannaheilla ber Flugöryggisstofnuninni að styðjast eingöngu við sérþekkingu óháðra aðila í aðgerðum sínum á sviði öryggis og fylgja nákvæmlega reglugerð þessari og reglum sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt til framkvæmdar henni. Því skal forstjórinn taka allar ákvarðanir Flugöryggisstofnunarinnar sem tengjast öryggismálum og hann skal fá mikið svigrúm til að leita ráðgjafar og skipuleggja innra starf Flugöryggisstofnunarinnar. Þegar Flugöryggisstofnunin þarf að semja drög að almennum reglum sem innlend yfirvöld eiga að beita skulu aðildarríkin þó taka þátt í ákvörðunarferlinu.

15) Tryggja þarf að aðilar, sem ákvarðanir Flugöryggisstofnunarinnar hafa áhrif á, geti leitað réttar síns með einhverjum þeim hætti sem er í samræmi við sérstöðu flugsins. Skilgreina skal viðeigandi kæruleiðir til að unnt sé að kæra ákvarðanir forstjóra til sérstakrar kærunefndar en ákvarðanir hennar skal síðan vera unnt að kæra til Dómstóls Evrópubandalaganna.

16) Til að tryggja fullt sjálfræði og sjálfstæði Flugöryggisstofnunarinnar skal hún hafa sjálfstæðan fjárhag og tekjur hennar fyrst og fremst vera framlag Bandalagsins og þóknanir frá notendum kerfisins. Fjárlagagerð Bandalagsins gildir að því er varðar fjárframlag Bandalagsins og aðra styrki sem veittir eru af almennum fjárlögum Evrópusambandsins. Endurskoðunarrétturinn skal annast endurskoðun reikningsskila.

17) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari reglugerð í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdarvalds sem framkvæmdastjórninni er falið ([2]).

([1]) Stjtíð. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

([2]) Stjtíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

18) Þar sem aðildarríkin geta ekki náð markmiðum fyrirhugaðrar aðgerðar nægilega vel, þ.e. að setja og beita reglum um öryggi í almenningsflugi og um umhverfisvernd á samræmdan hátt, og þeim markmiðum verður betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna þess að þessi reglugerð nær til alls Evrópubandalagsins, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

19) Setja skal almennar reglur áður en Flugöryggisstofnunin opnar staðarskrifstofur sínar til að skýrt komi fram hvaða kröfur þurfi að uppfylla og hvað viðkomandi aðildarríki þurfi að leggja af mörkum.

20) Viðurkennt er að nauðsynlegt er að leita eftir aukinni þátttöku Evrópulanda sem eru ekki aðilar að Evrópusambandinu til að tryggja breiðan, samevrópskan grundvöll og greiða þannig fyrir auknu öryggi í almenningsflugi í allri Evrópu. Evrópulönd, sem hafa gert samninga við Bandalagið um að samþykkja og beita réttarreglum Bandalagsins á því sviði sem reglugerð þessi tekur til, skulu taka þátt í þessu starfi í samræmi við skilyrði sem samþykkt skulu innan ramma þessara samninga.

21) Almenna markmiðið er að flytja störf og verkefni frá aðildarríkjunum til Flugöryggisstofnunarinnar, þ.m.t. störf og verkefni sem tengjast samvinnu þeirra innan vébanda Flugöryggissamtaka Evrópu (JAA), án þess að draga að neinu leyti úr því mikla öryggi sem nú er fyrir hendi og án þess að það hafi neikvæð áhrif á áætlanir um vottun. Samþykkja þarf viðeigandi ráðstafanir til að nauðsynleg umskipti geti átt sér stað.

22) Í þessari reglugerð er mótaður viðeigandi heildarrammi um umhverfisvottun loftfara, hreyfla og loftskrúfna og um skilgreiningu og framkvæmd á sameiginlegum tæknikröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði almenningsflugs. Tilskipun ráðsins 80/51/EBE frá 20. desember 1979 um takmörkun á hávaða frá loftförum sem fljúga undir hljóðhraða ([1]) og II. viðauki við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tæknikröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála ([2]) skulu því felld úr gildi þegar það er tímabært, sbr. þó þá vottun loftfara, hreyfla og loftskrúfna og aðila og fyrirtækja sem hefur þegar farið fram í samræmi við þessar lagagerðir.

23) Reglugerð þessi mun gilda á öllum öðrum sviðum, sem tengjast öryggi í almenningsflugi, á grundvelli tillögu sem verður lögð fram síðar í samræmi við sáttmálann.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

MEGINREGLUR

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um:

a) hönnun, framleiðslu, viðhald og notkun á loftförum, hreyflum loftfara og loftskrúfum og íhlutum þeirra og búnaði, sem og starfsfólk og fyrirtæki sem taka þátt í hönnun, framleiðslu og viðhaldi á þessum loftförum, hreyflum, loftskrúfum, íhlutum og búnaði,

b) starfsfólk og fyrirtæki sem taka þátt í starfrækslu loftfars.

2. Þessi reglugerð gildir ekki þegar her, tollur, lögregla eða þess háttar aðilar nýta sér loftför, hreyfla og loftskrúfur og íhluti þeirra og búnað sem og starfsfólk og fyrirtæki sem um getur í 1. mgr. Aðildarríkin skulu skuldbinda sig til að tryggja að þessir aðilar taki tilhlýðilegt tillit til markmiða þessarar reglugerðar eftir því sem unnt er.

2. gr.

Markmið

1. Meginmarkmiðið með þessari reglugerð er að koma á og viðhalda samræmdu öryggi á háu stigi í almenningsflugi í Evrópu.

2. Önnur markmið á þeim sviðum, sem reglugerð þessi tekur til, eru sem hér segir:

a) að tryggja samræmda umhverfisvernd á háu stigi,

b) að greiða fyrir frjálsum vöruflutningum, frjálsri för fólks og frjálsri þjónustustarfsemi,

c) að stuðla að kostnaðarhagkvæmni við reglusetningu og vottun og forðast tvíverknað á innlendum og evrópskum vettvangi,

([1]) Stjtíð. EB L 18, 24.1.1980, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 83/206/EBE (Stjtíð. EB L 117, 4.5.1983, bls. 15).

([2]) Stjtíð. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2871/2000 (Stjtíð. EB L 333, 29.12.2000, bls. 47).

d) að aðstoða aðildarríkin við að rækja skyldur sínar samkvæmt Chicago-samningnum með því að leggja grunn að sameiginlegri túlkun og samræmdri framkvæmd ákvæða hans og með því að tryggja að tekið verði tilhlýðilegt tillit til ákvæða hans í þessari reglugerð og í reglunum um framkvæmd hennar,

e) að kynna sjónarmið Bandalagsins varðandi staðla og reglur um öryggi í almenningsflugi um heim allan með því að koma á viðeigandi samstarfi við þriðju lönd og alþjóðastofnanir.

3. Leiðir til að ná markmiðunum, sem eru sett fram í 1. og 2. mgr., skulu vera:

a) að semja og samþykkja öll nauðsynleg lög og beita þeim á samræmdan hátt,

b) að viðurkenna, án þess að gera viðbótarkröfur, vottorð og skírteini, leyfi, samþykki eða önnur skjöl sem gefin eru út fyrir loftför, hreyfla og loftskrúfur og starfsfólk og fyrirtæki í samræmi við þessa reglugerð og reglur um framkvæmd hennar,

c) að stofna sjálfstæða Flugöryggisstofnun Evrópu,

d) að flugmálayfirvöld aðildarríkjanna og Flugöryggisstofnunin komi öllum nauðsynlegum lögum í framkvæmd á samræmdan hátt, hver á sínu ábyrgðarsviði.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „stöðugt eftirlit“: sú vinna sem þarf að fara fram til að sannreyna að skilyrðin fyrir veitingu vottorðs eða skírteinis séu jafnan uppfyllt á meðan vottorðið eða skírteinið er í gildi, sem og hugsanlegar verndarráðstafanir,

b) „Chicago-samningurinn“: samþykkt um alþjóðaflugmál ásamt viðaukum, undirrituð í Chicago 7. desember 1944,

c) „framleiðsluvara“ (product): loftfar, hreyfill eða loftskrúfa,

d) „íhlutir og búnaður“: allir mælar, búnaður, kerfi, íhlutir, tækjabúnaður, fylgihlutir eða aukahlutir, þ.m.t. fjarskiptabúnaður, sem eru notuð eða sem eru ætluð til notkunar við starfrækslu eða stjórn loftfars á flugi og sem er komið fyrir í loftfarinu eða fest á það. Undir þetta falla íhlutir flugskrokks, hreyfils eða loftskrúfu,

e) „vottun“: hvers konar viðurkenning á því að loftfar, hreyfill eða loftskrúfa, íhluti hennar eða búnaður, fyrirtæki eða aðili uppfylli gildandi kröfur, þ.m.t. ákvæði þessarar reglugerðar og reglur um framkvæmd hennar, svo og útgáfa viðeigandi vottorða til staðfestingar á því að kröfurnar hafi verið uppfylltar,

f) „hæfur aðili“: aðili sem hefur heimild til að annast vottun undir eftirliti og ábyrgð Flugöryggisstofnunarinnar,

g) „vottorð“: samþykki, leyfi eða annað skjal sem gefið er út í framhaldi af vottun.

II. KAFLI

EFNISLEGAR KRÖFUR

4. gr.

Grundvallarreglur og gildissvið

1. Loftför, þ.m.t. ísettir hreyflar, loftskrúfur, íhlutir og búnaður, sem:

a) fyrirtæki, sem Flugöryggisstofnunin eða aðildarríki hefur öryggiseftirlit með, hannar eða framleiðir, eða

b) eru skráð í aðildarríki, eða

c) eru skráð í þriðja landi og aðildarríki tryggir rekstrareftirlit með flugrekandanum sem notar þau,

skulu vera í samræmi við þessa reglugerð nema lögbundið öryggiseftirlit hafi verið falið þriðja landi og þau séu ekki notuð af flugrekanda í Bandalaginu.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um loftför sem um getur í II. viðauka.

3. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á réttindi þriðju landa samkvæmt alþjóðasamþykktum, einkum Chicago-samningnum.

5. gr.

Lofthæfi

1. Loftfar, sem um getur í 1. mgr. 4. gr., skal uppfylla grunnkröfur um lofthæfi sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

2. Þegar um er að ræða loftför, sem eru skráð í aðildarríki, og hreyfla, loftskrúfur, íhluti og búnað sem komið er fyrir í þessum loftförum skal staðfesta að þau uppfylli þessar kröfur á eftirfarandi hátt:

a) Loftförum, hreyflum og loftskrúfum skal fylgja tegundarvottorð. Tegundarvottorð og vottun um breytingar á tegundarvottorðinu, þ.m.t. viðbótartegundarvottorð, skulu gefin út þegar umsækjandi hefur sýnt fram á að viðkomandi loftfar, hreyfill eða loftskrúfa sé í samræmi við tiltekinn tegundarvottunargrunn, sem tilgreindur er í 15. gr. og skilgreindur er til að tryggja samræmi við grunnkröfurnar sem um getur í 1. mgr., og þegar viðkomandi loftfar, hreyfill eða skrúfa hefur engin sérkenni eða eiginleika sem gerir notkun ótrygga. Tegundarvottorðið skal ná yfir viðkomandi loftfar, hreyfil eða loftskrúfu, þ.m.t. alla ásetta íhluti og búnað.

b) Heimilt er að gefa út sérstök vottorð fyrir íhluti og búnað ef sýnt er fram á að íhlutirnir og búnaðurinn séu í samræmi við ítarlegar lofthæfiforskriftir sem ákveðnar hafa verið til að tryggja samræmi við grunnkröfurnar sem um getur í 1. mgr.

c) Gefa skal út sérstakt lofthæfivottorð fyrir hvert loftfar þegar sýnt hefur verið fram á að það sé í samræmi við þá tegundarhönnun, sem samþykkt er í tegundarvottorði þess, og að viðeigandi upplýsingaskjöl, skoðanir og prófanir sýni að óhætt sé að starfrækja loftfarið. Þetta lofthæfivottorð skal haldast í gildi á meðan það er ekki fellt úr gildi tímabundið, afturkallað eða fellt endanlega úr gildi og á meðan loftfarinu er haldið við í samræmi við grunnkröfurnar, sem varða áframhaldandi lofthæfi og settar eru fram í lið 1.d í I. viðauka, og framkvæmdarreglurnar sem um getur í 4. mgr.

d) Fyrirtæki, sem annast hönnun, framleiðslu og viðhald á loftförum, hreyflum og loftskrúfum, íhlutum og búnaði, skulu sanna hæfni sína og getu til að leysa af hendi þau skyldustörf sem tengjast réttindum þeirra. Ef hæfni þeirra og geta eru ekki viðurkennd á annan hátt skal hæfnin og getan viðurkennd með útgáfu samþykkis fyrir fyrirtækið. Sérréttindin, sem samþykkta fyrirtækinu eru veitt, og gildissvið samþykkisins skulu tilgreind í skilmálum samþykkisins.

Að auki:

e) Unnt er að krefjast þess að starfsfólk, sem annast viðhaldsvottun á loftförum, hreyflum og loftskrúfum og íhlutum þeirra eða búnaði að loknu viðhaldi, hafi viðeigandi skírteini („starfsskírteini“).

f) Gefa má út samþykki til viðurkenningar á hæfni stofnana, sem sjá um viðhaldsþjálfun, til að rækja þær skyldur sem fylgja því að þær hafa sérréttindi til útgáfu skírteinanna sem um getur í e-lið.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr.:

a) er heimilt að gefa út flugleyfi ef sýnt hefur verið fram á að unnt sé að fljúga loftfarinu á öruggan hátt við eðlilegar aðstæður. Það skal gefið út með viðeigandi takmörkunum, einkum til að vernda öryggi þriðju aðila,

b) er heimilt að gefa út takmarkað lofthæfivottorð fyrir loftfar sem ekki hefur fengið tegundarvottorð skv. a-lið 2. mgr. Í því tilviki skal sýna fram á að loftfarið sé í samræmi við sérstakar lofthæfiforskriftir og ekki skal víkja frá grunnkröfunum, sem um getur í 1. mgr., nema tryggt sé að öryggi sé fullnægjandi með hliðsjón af markmiðinu með fluginu. Skilgreina skal loftför, sem eru hæf fyrir takmörkuð vottorð, og takmarkanir á notkun slíkra loftfara samkvæmt framkvæmdarreglunum sem um getur í 4. mgr.,

c) ef fjöldi loftfara af sömu tegund, sem eru hæf fyrir takmörkuð lofthæfivottorð, gefur tilefni til þess er heimilt að gefa út takmarkað tegundarvottorð og ákveða viðeigandi tegundarvottunargrunn.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja reglur um framkvæmd þessarar greinar í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 54. gr., og tilgreina sérstaklega:

a) skilyrðin fyrir því að ákvarða og tilkynna umsækjanda um þann tegundarvottunargrunn sem gildir fyrir tiltekið loftfar, hreyfil eða loftskrúfu,

b) skilyrðin fyrir því að ákvarða og tilkynna umsækjanda um þær tilteknu lofthæfiforskriftir sem gilda fyrir tiltekna íhluti og búnað,

c) skilyrðin fyrir því að ákvarða og tilkynna umsækjanda um þær tilteknu lofthæfiforskriftir sem gilda fyrir loftför sem eru hæf til að fá takmarkað lofthæfivottorð,

d) skilyrðin fyrir því að gefa út og miðla skyldubundnum upplýsingum til að tryggja áframhaldandi lofthæfi loftfara, hreyfla eða loftskrúfna,

e) skilyrðin fyrir því að gefa út, viðhalda, breyta, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla tegundarvottorð, takmörkuð tegundarvottorð, samþykki á breytingum á tegundarvottorðum, einstök lofthæfivottorð, takmörkuð lofthæfivottorð, flugleyfi og vottorð fyrir loftför, hreyfla og loftskrúfur, íhluti þeirra eða búnað, þ.m.t.:

   i) skilyrði um gildistíma þessara vottorða og skilyrði fyrir endurnýjun vottorða ef takmarkaður gildistími hefur verið ákveðinn,

   ii) takmarkanir sem varða útgáfu flugleyfa. Þessar takmarkanir skulu einkum taka til eftirfarandi:

      — markmiðsins með fluginu,

      — loftrýmisins sem flugið fer fram í,

      — starfsréttinda flugáhafnar,

      — flutnings annarra einstaklinga en flugáhafnar,

   iii) loftför, sem eru hæf fyrir takmörkuð lofthæfivottorð, og tilheyrandi takmarkanir,

f) skilyrðin fyrir því að gefa út, viðhalda, breyta, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla samþykki fyrir fyrirtæki, sem krafist er skv. d- og f-lið 2. mgr., og skilyrðin fyrir því að ekki þurfi að óska eftir slíku samþykki,

g) skilyrðin fyrir því að gefa út, viðhalda, breyta, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla starfsskírteinin sem krafist er skv. e-lið 2. mgr.,

h) skyldur vottorðs- eða skírteinishafa,

i) hvernig sýna skuli fram á að loftfar, sem um getur í 1. mgr. og fellur ekki undir 2. eða 3. mgr., fullnægi grunnkröfunum.

5. Þegar framkvæmdastjórnin setur framkvæmdarreglurnar, sem um getur í 4. mgr., skal hún gæta þess sérstaklega:

a) að þær endurspegli stöðu tækninnar og bestu starfsvenjur á sviði lofthæfi,

b) að tekið sé tillit til reynslunnar af rekstri loftfara um heim allan og til framfara í vísindum og tækni,

c) að gefið sé svigrúm til að bregðast tafarlaust við til að komast að orsökum slysa og alvarlegra atburða.

6. gr.

Grunnkröfur um umhverfisvernd

1. Loftför, hreyflar og loftskrúfur og íhlutir þeirra og búnaður skulu fullnægja kröfum um umhverfisvernd í 16. viðauka við Chicago-samninginn í útgáfunni frá nóvember 1999, að undanskildum viðbætum hans.

2. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 3. mgr. 54. gr., er heimilt að samræma 1. mgr. þessarar greinar síðari breytingum á Chicago-samningnum og viðaukum hans, sem öðlast gildi eftir samþykkt þessarar reglugerðar og gilda í öllum aðildarríkjunum, svo fremi að slík samræming rýmki ekki gildissvið þessarar reglugerðar.

3. Framkvæmdastjórnin skal setja reglur um framkvæmd 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 54. gr., og styðjast, eftir því sem þörf krefur, við efni viðbætanna sem nefndir eru í 1. mgr.

7. gr.

Starfræksla loftfara og veiting flugliðaskírteina

Framkvæmdastjórnin skal leggja tillögur, eins fljótt og auðið er, fyrir Evrópuþingið og ráðið um grundvallarreglur, gildissvið og grunnkröfur fyrir þau svið sem falla undir ákvæði b-liðar 1. mgr. 1. gr.

8. gr.

Viðurkenning vottorða og skírteina

1. Aðildarríkin skulu viðurkenna vottorð og skírteini, sem gefin eru út í samræmi við þessa reglugerð, án frekari tæknilegra krafna eða mats. Ef upprunaleg viðurkenning varðar eitt eða fleiri tiltekin markmið skulu síðari viðurkenningar aðeins taka til þess eða þeirra markmiða.

2. Vottorð og skírteini, sem ekki er unnt að gefa út í samræmi við þessa reglugerð, er heimilt að gefa út á grundvelli gildandi landsbundinna reglna uns framkvæmdarreglurnar, sem um getur í 4. mgr. 5. gr., hafa verið samþykktar, sbr. þó 2. mgr. 57. gr.

9. gr.

Viðurkenning á samþykki þriðja lands

1. Þrátt fyrir ákvæði þessarar reglugerðar og reglur um framkvæmd hennar er Flugöryggisstofnuninni og flugmálayfirvöldum í aðildarríki heimilt að gefa út vottorð og skírteini á grundvelli vottorða og skírteina, sem flugmálayfirvöld í þriðja ríki hafa gefið út, í samræmi við samninga um gagnkvæma viðurkenningu milli Bandalagsins og viðkomandi þriðja lands.

2. a) Hafi Bandalagið ekki gert slíkan samning getur aðildarríki eða Flugöryggisstofnunin gefið út vottorð eða skírteini á grundvelli vottorða og skírteina sem lögbær yfirvöld þriðja lands hafa gefið út á grundvelli samnings sem aðildarríkið og viðkomandi þriðja land höfðu gert með sér áður en viðeigandi ákvæði þessarar reglugerðar öðluðust gildi og sem framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hafði verið tilkynnt um. Flugöryggisstofnuninni er einnig heimilt að gefa út slík vottorð eða skírteini fyrir hönd aðildarríkis á grundvelli samnings sem eitthvert aðildarríkjanna hefur gert við viðkomandi þriðja land.

b) Telji framkvæmdastjórnin:

— að ákvæði samnings milli aðildarríkis og þriðja lands kveði ekki á um öryggi sem er sambærilegt við það sem er tiltekið í þessari reglugerð og reglum um framkvæmd hennar, og/eða

— að samningurinn mismuni aðildarríkjunum án þess að knýjandi öryggisástæður liggi því til grundvallar, eða fari í bága við utanríkisstefnu Bandalagsins gagnvart þriðja ríki,

getur hún, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 54. gr., krafist þess að hlutaðeigandi aðildarríki breyti samningnum eða hætti beitingu hans um tíma eða segi honum upp í samræmi við 307. gr. sáttmálans.

c) Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að segja sem fyrst upp slíkum samningum, eftir gildistöku samnings milli Bandalagsins og viðkomandi þriðja lands, að því er varðar málefni sem falla undir síðari samninginn.

10. gr.

Ákvæði um sveigjanleika

1. Ákvæði þessarar reglugerðar og reglna um framkvæmd hennar skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríki geti tafarlaust brugðist við öryggisvanda sem tekur til loftfara, hreyfla eða loftskrúfna, aðila eða fyrirtækis sem heyrir undir ákvæði þessarar reglugerðar.

Ef öryggisvandinn stafar af:

a) ófullnægjandi öryggi sem rekja má til beitingar þessarar reglugerðar, eða

b) annmörkum á þessari reglugerð eða reglum um framkvæmd hennar,

skal aðildarríkið þegar í stað tilkynna Flugöryggisstofnuninni, framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þær ráðstafanir, sem hafa verið gerðar, og ástæður fyrir þeim.

2. Framkvæmdastjórnin skal ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 54. gr., hvort ófullnægjandi öryggi eða annmarki á þessari reglugerð eða reglum um framkvæmd hennar réttlæti áframhaldandi beitingu ráðstafana sem samþykktar eru skv. 1. mgr. Ef svo er skal hún einnig grípa til nauðsynlegra aðgerða til að breyta viðkomandi reglu. Ef niðurstaðan er sú að ráðstafanir aðildarríkisins séu ekki réttlætanlegar skal aðildarríkið afturkalla eða breyta umræddum ráðstöfunum.

3. Aðildarríki er heimilt að veita undanþágur frá efnislegum kröfum, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og reglum um framkvæmd hennar, vegna ófyrirséðra, brýnna aðstæðna eða þarfa við starfrækslu sem vara í takmarkaðan tíma, að því tilskildu að það hafi ekki þau áhrif að dragi úr öryggi. Tilkynna skal Flugöryggisstofnuninni, framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um allar slíkar undanþágur ef þær eru endurteknar eða ef þær eru veittar til lengri tíma en tveggja mánaða.

4. Ef ráðstafanir, sem aðildarríki hefur tekið ákvörðun um, eru ekki eins takmarkandi og gildandi ákvæði Bandalagsins skal framkvæmdastjórnin rannsaka hvort undanþágurnar samræmist almennum öryggismarkmiðum samkvæmt þessari reglugerð eða annarri reglu laga Bandalagsins. Ef undanþágurnar, sem eru veittar, eru ekki í samræmi við almenn öryggismarkmið samkvæmt þessari reglugerð eða annarri reglu laga Bandalagsins skal framkvæmdastjórnin taka ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 4. mgr. 54. gr. Þegar svo er skal aðildarríkið afturkalla undanþáguna.

5. Ef unnt er að veita sambærilega vernd og fæst með beitingu reglnanna um framkvæmd 5. og 6. gr. eftir öðrum leiðum er aðildarríkjunum heimilt að veita samþykki, sem víkur frá þessum framkvæmdarreglum, án mismununar á grundvelli þjóðernis. Í slíkum tilvikum skal hlutaðeigandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni að það hyggist veita slíkt samþykki og færa rök fyrir því, þar sem sýnt er fram á nauðsyn þess að víkja frá viðkomandi reglu, og tilgreina skilyrðin sem sett eru til að ná fram sambærilegri vernd.

6. Framkvæmdastjórnin skal, innan þriggja mánaða frá því að aðildarríki hefur sent henni tilkynningu í samræmi við 5. mgr., hefja málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 54. gr. í þeim tilgangi að ákveða hvort samþykki, sem gerð er tillaga um í samræmi við 5. mgr., uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í þeirri málsgrein og hvort heimilt sé að veita það. Í því tilviki skal hún tilkynna öllum aðildarríkjunum um ákvörðun sína og skulu þau einnig eiga rétt á að beita þeirri ráðstöfun. Ákvæði 8. gr. gilda um viðkomandi ráðstöfun. Einnig má, með gagnsærri málsmeðferð í samræmi við 43. gr., breyta viðeigandi framkvæmdarreglum þannig að tekið sé tillit til slíkrar ráðstöfunar.

11. gr.

Upplýsinganet

1. Framkvæmdastjórnin, Flugöryggisstofnunin og flugmálayfirvöld aðildarríkjanna skulu skiptast á upplýsingum sem þau hafa undir höndum og varða beitingu þessarar reglugerðar og reglna um framkvæmd hennar. Aðilar, sem falið er að rannsaka flugslys og óhöpp í almenningsflugi eða greina atburði, eiga rétt á aðgangi að þessum upplýsingum.

2. Með fyrirvara um rétt almennings til aðgangs að skjölum framkvæmdastjórnarinnar, eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1049/2001, skal framkvæmdastjórnin samþykkja ráðstafanir um að miðla upplýsingunum, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, til hagsmunaaðila að eigin frumkvæði og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 54. gr. Þessar ráðstafanir, sem geta verið almennar eða sértækar, skulu byggjast á nauðsyn þess:

a) að veita aðilum og fyrirtækjum nauðsynlegar upplýsingar til að þessir aðilar geti bætt flugöryggi,

b) að takmarka miðlun upplýsinga við það sem er alveg nauðsynlegt fyrir notendur þeirra með það fyrir augum að tryggja viðeigandi leynd þessara upplýsinga.

3. Flugmálayfirvöld aðildarríkjanna skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við innlenda löggjöf til að tryggja viðeigandi leynd upplýsinga sem þau fá við beitingu 1. mgr.

4. Flugöryggisstofnunin skal gefa út árlega öryggisskýrslu til að upplýsa almenning um almenna stöðu öryggismála.

III. KAFLI

FLUGÖRYGGISSTOFNUN EVRÓPU

I. ÞÁTTUR

VERKEFNI

12. gr.

Stofnun og hlutverk Flugöryggisstofnunarinnar

1. Stofna skal Flugöryggisstofnun Evrópu, hér á eftir nefnd „Flugöryggisstofnunin“, til framkvæmdar þessari reglugerð.

2. Til að tryggja eðlilega framkvæmd og þróun flugöryggis skal Flugöryggisstofnunin:

a) taka að sér verkefni og skila áliti í öllum málaflokkum sem falla undir 1. mgr. 1. gr.,

b) aðstoða framkvæmdastjórnina með því að undirbúa ráðstafanir sem gera þarf til framkvæmdar þessari reglugerð. Þegar þessar ráðstafanir taka til tæknilegra reglna, einkum reglna sem varða smíði og hönnun og starfræksluþætti, er framkvæmdastjórninni ekki heimilt að breyta þeim efnislega nema að undangengnu samráði við Flugöryggisstofnunina. Flugöryggisstofnunin skal einnig veita framkvæmdastjórninni þá tæknilegu, vísindalegu og stjórnsýslulegu aðstoð sem hún þarfnast við störf sín,

c) gera nauðsynlegar ráðstafanir innan marka þeirra heimilda sem henni eru veittar í þessari reglugerð eða annarri löggjöf Bandalagsins,

d) framkvæma nauðsynlega skoðun og rannsóknir til að leysa af hendi verkefni sín,

e) annast störf og verkefni, á sínu valdsviði og fyrir hönd aðildarríkjanna, sem aðildarríkjunum hafa verið fengin með gildandi alþjóðasamningum, einkum Chicago-samningnum.

13. gr.

Ráðstafanir Flugöryggisstofnunar

Flugöryggisstofnunin skal, þegar við á:

a) skila álitsgerðum til framkvæmdastjórnarinnar,

b) gefa út vottunarforskriftir, þ.m.t. lofthæfireglur og ásættanlegar aðferðir við að uppfylla kröfur, sem og leiðbeiningar um beitingu þessarar reglugerðar og reglur um framkvæmd hennar,

c) taka viðeigandi ákvarðanir um beitingu 15., 45. og 46. gr.

14. gr.

Álitsgerðir, vottunarforskriftir og leiðbeiningar

1. Til að aðstoða framkvæmdastjórnina við undirbúning tillagna um grundvallarreglur, gildissvið og grunnkröfur, sem leggja skal fyrir Evrópuþingið og ráðið, og við samþykkt framkvæmdarreglnanna, semur Flugöryggisstofnunin drög að þessum tillögum og reglum. Flugöryggisstofnunin leggur drögin fyrir framkvæmdastjórnina í formi álits.

2. Flugöryggisstofnunin skal, í samræmi við 43. gr. og framkvæmdarreglurnar, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt, semja:

a) vottunarforskriftir, þ.m.t. lofthæfireglur og ásættanlegar aðferðir við að uppfylla kröfur, og

b) leiðbeiningar,

sem nota skal við vottunina.

Þessi skjöl skulu endurspegla stöðu tækninnar hverju sinni og bestu starfsvenjur á sviði lofthæfi og skulu uppfærð með tilliti til reynslunnar um heim allan af rekstri loftfara og með tilliti til framfara í vísindum og tækni.

15. gr.

Lofthæfi- og umhverfisvottun

1. Að því er varðar loftför, hreyfla og loftskrúfur og íhluti þeirra og búnað sem um getur í 1. mgr. 4. gr. skal Flugöryggisstofnunin, þegar við á og eins og tilgreint er í Chicago-samningnum eða viðaukum hans, annast störf og verkefni hönnunar-, framleiðslu- eða skráningarríkisins fyrir hönd aðildarríkjanna í tengslum við hönnunarsamþykki. Í þessu skyni skal Flugöryggisstofnunin einkum:

a) ákvarða og tilkynna um tegundarvottunargrunn fyrir öll loftför, hreyfla og loftskrúfur sem sótt er um tegundarvottorð eða breytingu á tegundarvottorði fyrir. Vottunargrunnurinn er samsettur úr viðeigandi lofthæfireglum, ákvæðum, sem viðurkennt hefur verið að tryggi sambærilegt öryggi, og þeim sérstöku, ítarlegu tækniforskriftum sem nauðsynlegar eru þegar hönnunareiginleikar tiltekinna loftfara, hreyfla eða loftskrúfna eða reynslan af notkun þeirra gera það að verkum að ákvæði lofthæfireglna eru ófullnægjandi eða henta ekki til að tryggja samræmi við grunnkröfur,

b) ákvarða og tilkynna sérstakar lofthæfiforskriftir fyrir hvert loftfar, hreyfil eða loftskrúfu sem sótt er um takmarkað lofthæfivottorð fyrir,

c) ákvarða og tilkynna ítarlegar lofthæfiforskriftir fyrir hvern íhlut eða búnað sem sótt er um vottorð fyrir,

d) ákvarða og tilkynna viðeigandi umhverfiskröfur fyrir hvert loftfar, hreyfil eða loftskrúfu sem krafist er umhverfisvottunar fyrir í samræmi við 6. gr.,

e) annast tækniskoðun sem tengist vottun á loftfari, hreyfli og loftskrúfu, íhlut og búnaði, annaðhvort sjálf eða með hjálp flugmálayfirvalda aðildarríkjanna eða þar til bærra aðila,

f) gefa út viðeigandi tegundarvottorð eða breytingar á þeim,

g) gefa út vottorð fyrir íhluti og búnað,

h) gefa út viðeigandi umhverfisvottorð,

i) breyta, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla viðkomandi vottorð eða skírteini þegar skilyrðum fyrir útgáfu þess er ekki lengur fullnægt eða ef lögaðili eða einstaklingur, sem er handhafi vottorðsins eða skírteinisins, rækir ekki skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð eða reglum um framkvæmd hennar,

j) tryggja áframhaldandi lofthæfi loftfara, hreyfla eða loftskrúfna og íhluta þeirra og búnaðar sem Flugöryggisstofnun hefur vottað, þ.m.t. að bregðast við öryggisvandamálum án ótilhlýðilegrar tafar og gefa út og miðla viðeigandi upplýsingum sem skylt er að veita.

2. Að því er varðar fyrirtæki skal Flugöryggisstofnunin:

a) annast skoðun og úttekt fyrirtækja sem hún vottar, annaðhvort sjálf eða með hjálp flugmálayfirvalda aðildarríkjanna eða viðurkenndra aðila,

b) gefa út og endurnýja skírteini til:

i) hönnunarfyrirtækja, eða

ii) framleiðslufyrirtækja, sem eru á yfirráðasvæði aðildarríkja, ef viðkomandi aðildarríki óskar þess, eða

iii) framleiðslufyrirtækja og viðhaldsstöðva sem eru utan yfirráðasvæðis aðildarríkjanna,

c) breyta, fella tímabundið úr gildi eða afturkalla viðkomandi fyrirtækjaskírteini þegar skilyrðum fyrir útgáfu þess er ekki lengur fullnægt eða ef viðkomandi fyrirtæki rækir ekki skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð eða reglum um framkvæmd hennar.

16. gr.

Eftirlit með beitingu reglna

1. Flugöryggisstofnunin skal annast eftirlit með stöðlun á sviðum sem falla undir 1. mgr. 1. gr. til að hafa eftirlit með því hvernig flugmálayfirvöld aðildarríkjanna beita þessari reglugerð og reglum um framkvæmd hennar og skal gefa framkvæmdastjórninni skýrslu þar að lútandi.

2. Flugöryggisstofnunin skal annast tæknilegar rannsóknir til að hafa eftirlit með því hvort beiting þessarar reglugerðar og reglna um framkvæmd hennar skilar árangri, að teknu tilliti til markmiðanna sem sett eru fram í 2. gr.

3. Hafa skal samráð við Flugöryggisstofnunina og hún skal skila áliti til framkvæmdastjórnarinnar um beitingu 10. gr.

4. Vinnuaðferðir Flugöryggisstofnunarinnar við lausn verkefnanna, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., verða háðar kröfum sem samþykktar verða í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 54. gr., að teknu tilliti til meginreglnanna sem mælt er fyrir um í 43. og 44. gr.

17. gr.

Rannsóknir

1. Með fyrirvara um lög Bandalagsins er Flugöryggisstofnuninni heimilt að framkvæma og fjármagna rannsóknir svo fremi að þær séu stranglega takmarkaðar við úrbætur í starfsemi á valdsviði hennar.

2. Flugöryggisstofnunin skal samræma rannsóknar- og þróunarvinnu sína við rannsóknar- og þróunarvinnu framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna til að tryggja samræmi í stefnu og aðgerðum allra aðila.

3. Birta skal niðurstöður rannsókna sem Flugöryggisstofnunin hefur fjármagnað, að því tilskildu að hún flokki þær ekki sem trúnaðarmál.

18. gr.

Alþjóðasamskipti

1. Flugöryggisstofnunin skal aðstoða Bandalagið og aðildarríki þess í samskiptum þeirra við þriðju lönd í samræmi við viðeigandi lög Bandalagsins. Einkum skal aðstoða við samræmingu reglna og við gagnkvæma viðurkenningu að því er varðar samþykki sem staðfestir að reglum sé beitt á fullnægjandi hátt.

2. Flugöryggisstofnunin getur átt samvinnu við flugmálayfirvöld þriðju landa og alþjóðastofnanir, sem starfa á þeim sviðum sem þessi reglugerð tekur til, innan ramma samstarfssamninga sem gerðir eru við þessa aðila í samræmi við viðeigandi ákvæði sáttmálans.

3. Flugöryggisstofnunin skal aðstoða aðildarríkin við að rækja alþjóðlegar skyldur sínar, einkum samkvæmt Chicago-samningnum.

II. ÞÁTTUR

INNRA SKIPULAG

19. gr.

Réttarstaða, staðsetning og staðarskrifstofur

1. Flugöryggisstofnunin er Bandalagsstofnun. Hún hefur réttarstöðu lögaðila.

2. Flugöryggisstofnunin skal hafa það rétthæfi og gerhæfi í hverju aðildarríki sem löggjöf þess framast veitir lögaðilum. Hún getur m.a. aflað og afsalað sér fasteignum og lausafé og tekið þátt í málarekstri.

3. Flugöryggisstofnunin getur komið sér upp staðarskrifstofum í aðildarríkjunum ef þau samþykkja það.

4. Forstjórinn er í forsvari fyrir Flugöryggisstofnunina.

20. gr.

Starfsfólk

1. Starfsmannareglur embættismanna Evrópubandalaganna, ráðningarskilmálar annarra starfsmanna Evrópubandalaganna og reglur, sem stofnanir Evrópubandalaganna hafa samþykkt sameiginlega til beitingar þessum starfsreglum og ráðningarskilmálum, gilda um starfsfólk Flugöryggisstofnunarinnar, sbr. þó beitingu 33. gr. þessarar reglugerðar að því er varðar kærunefndarmenn.

2. Með fyrirvara um 30. gr. skal Flugöryggisstofnunin hafa það vald gagnvart starfsfólki sínu sem yfirvaldi, sem skipar í stöður, er fengið samkvæmt starfsmannareglum og ráðningarskilmálum annarra starfsmanna.

3. Meðal starfsfólks Flugöryggisstofnunarinnar skulu vera embættismenn sem framkvæmdastjórnin eða aðildarríkin tilnefna eða senda til stjórnunarstarfa og er fjöldi þeirra stranglega takmarkaður. Við lausn verkefna sinna ræður Flugöryggisstofnunin annað starfsfólk eftir þörfum.

21. gr.

Sérréttindi og friðhelgi

Bókun um sérréttindi og friðhelgi Evrópubandalaganna gildir um Flugöryggisstofnunina.

22. gr.

Bótaábyrgð

1. Bótaábyrgð Flugöryggisstofnunarinnar í samningamálum skal háð þeirri löggjöf sem gildir um viðkomandi samning.

2. Dómstóll Evrópubandalaganna skal hafa vald til að kveða upp dóma á grundvelli gerðardómsákvæða í samningi sem Flugöryggisstofnunin hefur gert.

3. Þegar um er að ræða bótaábyrgð sem er ekki samningsbundin ber Flugöryggisstofnuninni, samkvæmt almennum meginreglum í lögum aðildarríkjanna, að bæta allt tjón sem deildir eða starfsfólk hennar kunna að valda við skyldustörf sín.

4. Dómstóllinn fer með dómsvald í deilumálum um bætur vegna tjóns sem um getur 3. mgr.

5. Persónuleg bótaábyrgð starfsfólks gagnvart Flugöryggisstofnuninni lýtur þeim ákvæðum sem mælt er fyrir um í starfsmannareglunum eða ráðningarskilmálum er gilda um starfsfólk Flugöryggisstofnunarinnar.

23. gr.

Birting skjala

1. Með fyrirvara um ákvarðanir, sem teknar eru á grundvelli 290. gr. sáttmálans, skulu eftirfarandi skjöl lögð fram á öllum opinberum tungumálum Bandalagsins:

a) öryggisskýrslan sem um getur í 4. mgr. 11. gr.,

b) álitsgerðir sem beint er til framkvæmdastjórnarinnar skv. 1. mgr. 14. gr.,

c) almenna ársskýrslan og starfsáætlunin sem um getur í b- og c-lið 2. mgr. 24. gr.

2. Þýðingamiðstöðin, sem þjónar stofnunum Evrópusambandsins, annast nauðsynlegar þýðingar vegna starfsemi Flugöryggisstofnunarinnar.

24. gr.

Heimildir stjórnar

1. Flugöryggisstofnunin skal hafa stjórn.

2. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal:

a) skipa forstjóra og síðan framkvæmdastjóra á grundvelli tillögu frá forstjóra í samræmi við 30. gr.,

b) samþykkja almenna skýrslu Flugöryggisstofnunarinnar fyrir næstliðið ár fyrir 31. mars ár hvert og framsenda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna,

c) samþykkja starfsáætlun Flugöryggisstofnunarinnar fyrir næsta ár fyrir 30. september ár hvert, að fengnu áliti framkvæmdastjórnarinnar, og framsenda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna; þessi starfsáætlun skal samþykkt með fyrirvara um árlega fjárlagagerð Bandalagsins og áætlun Bandalagsins um lagasetningu á viðkomandi sviðum flugöryggis,

d) samþykkja viðmiðunarreglur um úthlutun vottunarverkefna til flugmálayfirvalda aðildarríkjanna eða viðurkenndra aðila í samráði við framkvæmdastjórnina,

e) koma á málsmeðferð fyrir ákvarðanatöku forstjórans eins og um getur í 43. og 44. gr.,

f) rækja hlutverk sitt með tilliti til fjárhagsáætlunar Flugöryggisstofnunarinnar skv. 48., 49. og 52. gr.,

g) skipa í kærunefnd skv. 32. gr.,

h) vera yfir forstjóra sett og einnig, í samráði við forstjóra, yfir framkvæmdastjóra,

i) gefa álit sitt á reglugerðinni um þóknanir og gjöld sem um getur í 1. mgr. 53. gr.,

j) setja sér starfsreglur,

k) ákveða tungumálanotkun fyrir Flugöryggisstofnunina,

l) bæta við skjalaskrána, sem um getur í 1. mgr. 23. gr., eftir því sem við á,

m) ákveða stjórnskipulag og samþykkja starfsmannastefnu Flugöryggisstofnunarinnar.

3. Stjórninni er heimilt að veita forstjóra ráðgjöf í öllum málum sem eingöngu tengjast áætlunum um þróun flugöryggis, þ.m.t. rannsóknir eins og lýst er í 17. gr.

4. Stjórnin skal koma á fót ráðgjafarnefnd hagsmunaaðila og skal hafa samráð við hana áður en hún tekur ákvarðanir í þeim málum sem um getur í c-, e-, f- og i-lið 2. mgr. Stjórnin getur einnig ákveðið að hafa samráð við ráðgjafarnefndina um önnur málefni sem um getur í 2. og 3. mgr. Álit ráðgjafarnefndarinnar er ekki bindandi fyrir stjórnina.

25. gr.

Skipan stjórnar

1. Stjórnin skal skipuð einum fulltrúa frá hverju aðildarríki og einum fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar. Því skal hvert aðildarríki og framkvæmdastjórnin tilnefna stjórnarmann og varamann sem er fulltrúi stjórnarmanns í fjarveru hans. Skipunartími er fimm ár. Heimilt er að endurnýja skipunartímann.

2. Þátttaka fulltrúa þriðju landa í Evrópu og skilyrði fyrir henni skulu vera með því fyrirkomulagi sem um getur í 55. gr. eftir því sem við á.

26. gr.

Formennska stjórnar

1. Stjórnin kýs formann og varaformann úr sínum röðum. Varaformaður kemur í krafti embættis síns í stað formanns í forföllum hans.

2. Skipunartíma formanns og varaformanns lýkur þegar stjórnarsetu þeirra lýkur. Með fyrirvara um þetta ákvæði skal skipunartími formanns eða varaformanns vera þrjú ár. Heimilt er að endurnýja skipunartímann.

27. gr.

Fundir

1. Formaður stjórnar boðar til fundar.

2. Forstjóri Flugöryggisstofnunarinnar tekur þátt í umræðum.

3. Stjórnin skal halda minnst tvo almenna fundi á ári. Að auki kemur stjórnin saman að frumkvæði formanns eða að beiðni a.m.k. þriðja hluta stjórnarmanna.

4. Stjórnin getur boðið öllum, sem kunna að hafa áhugaverð sjónarmið, að sitja fundi sína sem áheyrnarfulltrúar.

5. Með fyrirvara um ákvæði starfsreglna stjórnarinnar er stjórnarmönnum heimilt að leita aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga.

6. Flugöryggisstofnunin annast skrifstofuhald stjórnar.

28. gr.

Atkvæðagreiðsla

1. Stjórnin skal taka ákvarðanir með atkvæðum tveggja þriðju hluta stjórnarmanna, sbr. þó 1. mgr. 30. gr. Ákvarðanir, sem um getur í k-lið 2. mgr. 24. gr., skulu teknar með einróma samþykki fari einhver stjórnarmanna þess á leit.

2. Hver stjórnarmaður greiðir eitt atkvæði. Forstjóri Flugöryggisstofnunarinnar greiðir ekki atkvæði. Í fjarveru stjórnarmanns hefur varamaður hans rétt til að neyta atkvæðisréttar síns.

3. Í starfsreglum skal kveða nánar á um fyrirkomulag atkvæðagreiðslu, einkum skilyrði fyrir því að stjórnarmaður komi fram fyrir hönd annars stjórnarmanns og kröfur er varða það hversu margir skuli sækja fund til að hann teljist lögmætur, eftir því sem við á.

29. gr.

Störf og heimildir forstjóra

1. Forstjóri fer með stjórn Flugöryggisstofnunarinnar og skal vera algerlega óháður öðrum við embættisfærslu sína. Með fyrirvara um valdsvið framkvæmdastjórnarinnar og stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar skal forstjórinn hvorki óska eftir né taka við fyrirmælum frá ríkisstjórnum né öðrum aðilum.

2. Evrópuþingið eða ráðið getur skorað á forstjóra Flugöryggisstofnunarinnar að skýra frá störfum sínum.

3. Hlutverk og valdsvið forstjóra skal vera sem hér segir:

a) að samþykkja ráðstafanir Flugöryggisstofnunarinnar skv. 13. og 15. gr., innan þeirra marka sem tilgreint er í þessari reglugerð, reglum til framkvæmdar henni og viðeigandi lögum,

b) að taka ákvarðanir um skoðun og rannsóknir eins og kveðið er á um í 45. og 46. gr.,

c) að úthluta vottunarverkefnum til flugmálayfirvalda aðildarríkja eða þar til bærra aðila í samræmi við viðmiðunarreglur sem stjórn Flugöryggisstofnunarinnar setur,

d) að sjá um alþjóðleg verkefni og tæknisamvinnu við þriðju lönd skv. 18. gr.,

e) að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að Flugöryggisstofnunin starfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, þ.m.t. að samþykkja innri stjórnsýslufyrirmæli og birta auglýsingar,

f) að semja ár hvert drög að almennri skýrslu og leggja hana fyrir stjórnina,

g) að fara með það vald gagnvart starfsmönnum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 20. gr.,

h) að taka saman áætlun um tekjur og gjöld Flugöryggisstofnunarinnar skv. 48. gr. og framkvæma fjárhagsáætlun skv. 49. gr.,

i) að fela öðrum starfsmönnum Flugöryggisstofnunarinnar umboð sitt, sbr. þó reglur sem samþykktar verða í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 54. gr.,

j) að taka ákvarðanir, með samþykki stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar, um stofnun staðarskrifstofa í aðildarríkjunum í samræmi við 3. mgr. 19. gr.

30. gr.

Skipun yfirmanna

1. Forstjóri Flugöryggisstofnunarinnar skal skipaður á grundvelli verðleika og skjalfestrar hæfni og reynslu á sviði almenningsflugs en stjórn Flugöryggisstofnunarinnar getur sagt honum upp störfum að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Stjórnin skal taka ákvörðun með þremur fjórðu hlutum stjórnarmanna.

2. Forstjórinn getur notið aðstoðar eins eða fleiri framkvæmdastjóra. Einn af framkvæmdastjórunum skal koma í stað forstjóra í fjarveru hans eða forföllum.

3. Framkvæmdastjórar Flugöryggisstofnunarinnar skulu skipaðir á grundvelli starfshæfni á sviði almenningsflugs en stjórn stofnunarinnar getur sagt þeim upp störfum að tillögu forstjóra.

4. Skipunartími forstjóra og framkvæmdastjóra er fimm ár. Heimilt er að endurnýja skipunartímann.

31. gr.

Heimildir kærunefndar

1. Innan Flugöryggisstofnunarinnar skulu vera ein eða fleiri kærunefndir.

2. Kærunefnd eða -nefndir skulu taka ákvarðanir um kæru ákvarðana sem um getur í 35. gr.

3. Kærunefnd eða -nefndir skulu kallaðar saman eftir því sem þörf krefur. Framkvæmdastjórnin ákveður fjölda kærunefnda og verkaskiptingu í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 54. gr.

32. gr.

Skipun kærunefndar

1. Í kærunefnd skulu sitja formaður og tveir aðrir nefndarmenn.

2. Formaðurinn og nefndarmennirnir tveir skulu hafa varamenn sem koma í stað þeirra í fjarveru þeirra.

3. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skipar formann, aðra nefndarmenn og varamenn þeirra af skrá yfir hæfa umsækjendur sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

4. Kærunefnd getur óskað eftir tveimur nefndarmönnum til viðbótar af framangreindri skrá telji hún að kæran sé þess eðlis að ástæða sé til þess.

5. Framkvæmdastjórnin ákveður hvaða hæfiskröfur nefndarmenn hverrar kærunefndar skuli uppfylla, heimildir einstakra nefndarmanna á undirbúningsstigi ákvarðana og reglur um atkvæðagreiðslu í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 54. gr.

33. gr.

Kærunefndarmenn

1. Skipunartími kærunefndarmanna, þ.m.t. formanns og varanefndarmanna, er fimm ár. Heimilt er að endurnýja skipunartímann.

2. Kærunefndarmenn skulu vera óháðir öðrum. Þeir skulu ekki bundnir af fyrirmælum við ákvarðanatöku sína.

3. Kærunefndarmönnum er ekki heimilt að sinna öðrum skyldustörfum hjá Flugöryggisstofnuninni. Starf kærunefndarmanna má vera hlutastarf.

4. Ekki er hægt að segja kærunefndarmönnum upp störfum eða taka þá af skránni á skipunartíma þeirra nema mikilvægar ástæður séu fyrir því og framkvæmdastjórnin taki ákvörðun þar að lútandi að fengnu áliti stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar.[1]

34. gr.

Vanhæfi og vefenging

1. Kærunefndarmönnum er óheimilt að taka þátt í kærumeðferð hafi þeir þar einkahagsmuna að gæta eða hafi þeir áður komið að málinu sem fulltrúar einhvers aðilanna að kærumeðferðinni eða hafi þeir átt þátt í að taka ákvörðunina sem kærð er.

2. Telji kærunefndarmaður að ekki sé rétt að hann taki þátt í kærumeðferð af þeim ástæðum, sem tilgreindar eru í 1. mgr., eða af einhverri annarri ástæðu skal hann tilkynna kærunefnd um það.

3. Hverjum aðila að kærumeðferðinni er heimilt að vefengja tiltekna kærunefndarmenn með skírskotun í ástæðu sem nefnd er í 1. mgr. eða ef þeir eru grunaðir um hlutdrægni. Vefenging skal ekki tekin til greina ef viðkomandi aðili að kærumeðferðinni hefur hafið málsmeðferð þótt hann hafi haft vitneskju um að ástæða var til vefengingar. Vefenging má ekki byggjast á þjóðerni nefndarmanna.

4. Kærunefnd ákveður, án þátttöku viðkomandi kærunefndarmanns, hvað skuli gert í þeim tilvikum sem um getur í 2. og 3. mgr. Við töku þessarar ákvörðunar tekur varamaður viðkomandi nefndarmanns sæti hans í kærunefnd.

35. gr.

Ákvarðanir sem heimilt er að kæra

1. Heimilt er að kæra þær ákvarðanir Flugöryggisstofnunar sem teknar eru skv. 15., 46. eða 53. gr.

2. Kæra, sem lögð er fram skv. 1. mgr., hefur ekki áhrif til frestunar. Flugöryggisstofnuninni er þó heimilt að fresta beitingu hinnar umdeildu ákvörðunar telji hún að aðstæður leyfi það.

3. Einungis er unnt að kæra ákvörðun, sem bindur ekki enda á málsmeðferð að því er varðar einn málsaðilanna, ef hún er kærð í tengslum við kæru lokaákvörðunarinnar, nema kveðið sé á um það í ákvörðuninni að hana megi kæra sérstaklega.

36. gr.

Aðilar sem hafa rétt til að kæra

Einstaklingum eða lögaðilum er heimilt að kæra ákvörðun, sem beint er að þeim, eða ákvörðun sem varðar þá beint eða óbeint þótt henni sé beint að öðrum aðila. Málsaðilum er heimilt að vera aðilar að kærumeðferðinni.

37. gr.

Tímamörk og formkröfur

Kæran og rökin fyrir henni skulu lögð skriflega fyrir Flugöryggisstofnunina innan tveggja mánaða frá því að hlutaðeigandi aðila barst tilkynning um ráðstöfunina eða, hafi hann enga tilkynningu fengið, innan tveggja mánaða frá því að hann fékk vitneskju um ráðstöfunina.

38. gr.

Bráðabirgðaendurskoðun

1. Álíti forstjórinn kæruna tæka og vel rökstudda getur hann breytt ákvörðuninni. Þetta á ekki við ef annar aðili að kærumeðferðinni er á öndverðum meiði við kæranda.

2. Ef ákvörðuninni er ekki breytt innan mánaðar frá því að Flugöryggisstofnuninni berst rökstuðningur fyrir kærunni skal hún ákveða þegar í stað hvort fresta beri beitingu ákvörðunarinnar skv. öðrum málslið 2. mgr. 35. gr. og vísa kærunni til kærunefndar.

39. gr.

Rannsókn kæra

1. Ef kæra er tæk skal kærunefnd rannsaka hvort hún er vel rökstudd.

2. Kærunefnd skal vinna hratt að rannsókn kærunnar. Hún skal hvetja aðila að kærumeðferðinni, eins oft og þörf krefur og innan tiltekinna tímamarka, til að gera athugasemdir við tilkynningar sem hún sjálf leggur fram eða við tilkynningar frá öðrum aðilum að kærumeðferðinni. Aðilar að kærumeðferðinni skulu hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.

40. gr.

Ákvörðun í kærumeðferð

Kærunefnd er heimilt að nýta sér allar heimildir á valdsviði Flugöryggisstofnunarinnar eða vísa málinu aftur til þar til bærs aðila hjá stofnuninni. Ákvörðun kærunefndarinnar er bindandi fyrir þann aðila.

41. gr.

Höfðun máls fyrir Dómstóli Evrópubandalaganna

1. Heimilt er að höfða mál fyrir dómstólnum gegn ákvörðunum kærunefndar með þeim skilmálum og skilyrðum sem mælt er fyrir um í 230. gr. sáttmálans.

2. Láti Flugöryggisstofnunin hjá líða að taka ákvörðun er heimilt að höfða mál fyrir dómstólnum vegna aðgerðaleysis hennar með þeim skilmálum og skilyrðum sem mælt er fyrir um í 232. gr. sáttmálans.

3. Flugöryggisstofnuninni er skylt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta úrskurði dómstólsins.

42. gr.

Bein kæra

Aðildarríkin og stofnanir Bandalagsins geta kært ákvarðanir Flugöryggisstofnunarinnar beint til dómstólsins.

III. ÞÁTTUR

STARFSAÐFERÐIR

43. gr.

Málsmeðferð við samningu álitsgerða, vottunarforskrifta og leiðbeininga

1. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal, eins fljótt og auðið er eftir gildistöku þessarar reglugerðar, koma á gagnsærri málsmeðferð við útgáfu álitsgerða, vottunarforskrifta og leiðbeininga sem um getur í a- og b-lið 13. gr.

Slík málsmeðferð skal:

a) byggjast á fyrirliggjandi sérþekkingu hjá flugmálayfirvöldum aðildarríkjanna,

b) ef þörf krefur, fela í sér þátttöku viðkomandi sérfræðinga frá viðeigandi hagsmunaaðilum,

c) tryggja að Flugöryggisstofnunin birti skjöl og hafi víðtækt samráð við hagsmunaaðila í samræmi við tímaáætlun og málsmeðferð sem skyldar Flugöryggisstofnunina til að veita skrifleg svör í samráðsferlinu.

2. Þegar Flugöryggisstofnunin semur álitsgerðir, vottunarforskriftir og leiðbeiningar skv. 14. gr. sem aðildarríkjunum ber að fara eftir skal hún koma á málsmeðferð um samráð við aðildarríkin. Henni er heimilt í þessu skyni að stofna starfshóp og skal hvert aðildarríki hafa rétt til að tilnefna sérfræðing í hann.

3. Ráðstafanir, sem um getur í a- og b-lið 13. gr., og málsmeðferð, sem komið er á skv. 1. mgr. þessarar greinar, skal birta í opinberu riti Flugöryggisstofnunarinnar.

4. Koma skal á sérstakri málsmeðferð til að Flugöryggisstofnunin geti þegar í stað brugðist við öryggisvanda, sem upp kemur, og til að hún geti tilkynnt viðeigandi hagsmunaaðilum til hvaða aðgerða þeir skuli grípa.

44. gr.

Málsmeðferð við ákvarðanatöku

1. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal koma á gagnsærri málsmeðferð við töku einstakra ákvarðana eins og kveðið er á um í c-lið 13. gr.

Slík málsmeðferð skal:

a) tryggja að einstaklingar og lögaðilar, sem ákvörðuninni er beint að, og aðrir málsaðilar, sem hafa beinna eða óbeinna hagsmuna að gæta, fái tækifæri til að láta álit sitt í ljós,

b) kveða á um að ákvörðun skuli tilkynnt viðkomandi einstaklingi eða lögaðila og birt,

c) kveða á um upplýsingar til einstaklingsins eða lögaðilans, sem ákvörðunin beinist að, og annarra málsaðila um úrræði sem þeim standa til boða samkvæmt lögum og samkvæmt þessari reglugerð,

d) tryggja að ákvörðunin sé rökstudd.

2. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal einnig koma á málsmeðferð þar sem tilgreint er hvernig ákvörðun skal tilkynnt, að teknu tilhlýðilegu tilliti til kærumeðferðarinnar.

3. Koma skal á sérstakri málsmeðferð til að Flugöryggisstofnunin geti þegar í stað brugðist við öryggisvanda, sem upp kemur, og til að hún geti tilkynnt viðeigandi hagsmunaaðilum til hvaða aðgerða þeir skuli grípa.

45. gr.

Skoðun í aðildarríkjunum

1. Með fyrirvara um framkvæmdarvaldið sem framkvæmdastjórninni er falið í sáttmálanum skal Flugöryggisstofnunin aðstoða framkvæmdastjórnina við eftirlit með beitingu þessarar reglugerðar og reglna um framkvæmd hennar með því að annast eftirlit með stöðlun af hálfu lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna eins og tilgreint er í 1. mgr. 16. gr. Embættismenn, sem hafa heimild samkvæmt þessari reglugerð, og innlend yfirvöld hafa í þessu skyni og í samræmi við lagaákvæði viðkomandi aðildarríkis vald til þess:

a) að rannsaka viðeigandi skrár, gögn, málsmeðferð og annað efni sem hefur áhrif á það hvort takast megi að koma á flugöryggi sem er í samræmi við þessa reglugerð,

b) að taka afrit af eða útdrætti úr slíkum skrám, gögnum, málsmeðferð eða öðru efni,

c) að óska eftir munnlegum skýringum á staðnum,

d) að fara inn á öll athafnasvæði, allt land eða í öll farartæki sem eru málinu viðkomandi.

2. Embættismenn hjá Flugöryggisstofnuninni, sem hafa heimild til skoðunar, skulu, þegar þeir gegna embættisskyldu sinni, geta framvísað skriflegri heimild þar sem fram koma efnisatriði og tilgangur skoðunar svo og hvaða dag skoðun hefst. Flugöryggisstofnunin skal tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki um skoðunina með góðum fyrirvara og hverjir hinir viðurkenndu embættismenn eru.

3. Viðkomandi aðildarríki skal fallast á slíka skoðun og skal sjá til þess að viðeigandi aðilar eða einstaklingar geri það einnig.

4. Þegar skoðun samkvæmt þessari grein felur í sér skoðun fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja gilda ákvæði 46. gr. Andmæli fyrirtæki skoðun skal hlutaðeigandi aðildarríki veita embættismönnum, sem Flugöryggisstofnunin hefur veitt heimild, nauðsynlega aðstoð til að gera þeim kleift að framkvæma skoðunina.

5. Koma skal skýrslum, sem eru samdar samkvæmt þessari grein, á framfæri á opinberu tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins þar sem skoðun fór fram.

46. gr.

Rannsókn á fyrirtækjum

1. Við beitingu 15. gr. getur Flugöryggisstofnunin sjálf framkvæmt alla nauðsynlega rannsókn á fyrirtækjum eða falið hana innlendum flugmálayfirvöldum eða hæfum aðilum. Rannsókn skal háttað í samræmi við lagaákvæði aðildarríkisins þar sem hún á að fara fram. Í því skyni hafa aðilar með heimild samkvæmt þessari reglugerð vald til:

a) að rannsaka viðeigandi skrár, gögn, málsmeðferð og annað efni sem viðkemur framkvæmd verkefna Flugöryggisstofnunarinnar,

b) að taka afrit af eða útdrætti úr slíkum skrám, gögnum, málsmeðferð eða öðru efni,

c) að óska eftir munnlegum skýringum á staðnum,

d) að fara inn á athafnasvæði, land eða í farartæki viðkomandi fyrirtækis.

2. Aðilar, sem hafa heimild til þessara rannsókna, skulu, þegar þeir gegna embættisskyldu sinni, geta framvísað skriflegri heimild þar sem fram koma efnisatriði og tilgangur rannsóknarinnar.

3. Flugöryggisstofnunin skal tilkynna hlutaðeigandi aðildarríki um rannsóknina með góðum fyrirvara, enda fari rannsóknin fram á yfirráðasvæði þess, og hverjir hinir viðurkenndu aðilar eru. Embættismenn hlutaðeigandi aðildarríkis skulu, að beiðni Flugöryggisstofnunarinnar, aðstoða viðurkenndu aðilana við skyldustörf þeirra.

47. gr.

Gagnsæi og upplýsingar

1. Flugöryggisstofnunin fellur undir reglugerð (EB) nr. 1049/2001 að því er varðar afgreiðslu umsókna um aðgang að skjölum í vörslu hennar.

2. Flugöryggisstofnuninni er heimilt að veita upplýsingar að eigin frumkvæði á sviðum sem falla undir hlutverk hennar. Hún skal einkum sjá til þess að almenningur og hagsmunaaðilar fái með skjótum hætti hlutlausar, áreiðanlegar og auðskiljanlegar upplýsingar um starf hennar til viðbótar við þá birtingu sem um getur í 3. mgr. 43. gr.

3. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal ákveða fyrirkomulag á beitingu 1. og 2. mgr.

4. Öllum einstaklingum eða lögaðilum er heimilt að beina erindum skriflega til Flugöryggisstofnunarinnar á hverju því tungumáli sem um getur í 314. gr. sáttmálans. Hann eða hún á rétt á að fá svar á sama tungumáli.

IV. ÞÁTTUR

FJÁRHAGSLEGAR KRÖFUR

48. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Flugöryggisstofnunin hefur tekjur af:

a) fjárframlögum frá Bandalaginu og þriðju löndum í Evrópu sem Bandalagið hefur gert samninga við sem um getur í 55. gr.,

b) þóknunum frá umsækjendum og handhöfum skírteina og samþykkis sem Flugöryggisstofnunin gefur út, og

c) innheimtum gjöldum fyrir útgefið efni, þjálfun og aðra þjónustu sem Flugöryggisstofnunin veitir.

2. Til gjalda Flugöryggisstofnunarinnar skal telja kostnað vegna starfsmanna, stjórnunar, innviða og rekstrar.

3. Forstjórinn skal gera áætlun um tekjur og gjöld Flugöryggisstofnunarinnar fyrir komandi fjárhagsár og senda hana til stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar ásamt yfirliti um stöðugildi.

4. Jöfnuður skal vera milli tekna og gjalda.

5. Eigi síðar en 31. mars ár hvert skal stjórnin samþykkja drög að fjárhagsáætlun, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðugildi og drög að verkefnaáætlun, og senda til framkvæmdastjórnarinnar og ríkjanna sem Bandalagið hefur gert þá samninga við sem um getur í 55. gr.

Á grundvelli þessara draga skal framkvæmdastjórnin fella viðeigandi fjárhagsáætlun inn í drögin að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins sem henni ber að leggja fyrir ráðið skv. 272. gr. sáttmálans. Ekki skal farið út fyrir ramma samþykktrar fjárlagaáætlunar Bandalagsins.

Þegar ríkin, sem um getur í fyrstu undirgrein, hafa fengið þessi drög gera þau frumdrög að sinni fjárhagsáætlun.

6. Þegar fjárveitingavaldið hefur samþykkt almenn fjárlög skal stjórn Flugöryggisstofnunarinnar samþykkja endanlega fjárhagsáætlun og verkefnaáætlun fyrir stofnunina og laga þær eftir þörfum að framlagi Bandalagsins. Flugöryggisstofnunin skal tafarlaust senda þær til framkvæmdastjórnarinnar og fjárveitingayfirvaldsins.

7. Við breytingar á fjárhagsáætluninni, þ.m.t. yfirlitið um stöðugildi, skal fylgja málsmeðferðinni sem um getur í 5. mgr.

49. gr.

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Forstjórinn sér um framkvæmd fjárhagsáætlunar Flugöryggisstofnunarinnar.

2. Eftirlit með skuldbindingum og greiðslum á öllum gjöldum og eftirlit með ákvörðun tekjustofna og innheimtu tekna Flugöryggisstofnunarinnar skal vera í höndum fjármálastjóra framkvæmdastjórnarinnar.

3. Eigi síðar en 31. mars ár hvert skal forstjórinn senda framkvæmdastjórninni, stjórn Flugöryggisstofnunarinnar og endurskoðunarréttinum sundurliðuð reikningsskil yfir allar tekjur og gjöld frá næstliðnu fjárhagsári.

Endurskoðunarrétturinn fer yfir reikningsskilin í samræmi við 248. gr. sáttmálans. Hann skal birta árlega skýrslu um starfsemi Flugöryggisstofnunarinnar.

4. Evrópuþingið skal, að fengnum tilmælum ráðsins, leysa forstjóra Flugöryggisstofnunarinnar undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar.

50. gr.

Barátta gegn svikum

1. Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) ([1]) gilda án takmarkana.

2. Flugöryggisstofnunin skal gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999 um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) ([2]) og skal þegar í stað setja viðeigandi ákvæði sem gilda skulu um alla starfsmenn Flugöryggisstofnunarinnar.

3. Í ákvörðunum um fjármögnun og í samningum og gerningum til framkvæmdar þessum ákvörðunum skal sérstaklega mælt fyrir um að endurskoðunarréttinum og Evrópuskrifstofunni um aðgerðir gegn svikum sé heimilt að gera vettvangsskoðun, ef þörf krefur, hjá þeim sem fá fé frá Flugöryggisstofnuninni og þeim aðilum sem annast úthlutun þess.

51. gr.

Mat

1. Innan þriggja ára frá því að Flugöryggisstofnunin hefur starfsemi sína og á fimm ára fresti þaðan í frá skal stjórn stofnunarinnar láta utanaðkomandi aðila gera sjálfstætt mat á framkvæmd þessarar reglugerðar.

2. Við matið skal rannsaka hve vel Flugöryggisstofnunin gegnir hlutverki sínu. Einnig skal þar meta áhrif þessarar reglugerðar og Flugöryggisstofnunarinnar og starfsvenja hennar að því er varðar að koma á öryggi á háu stigi í almenningsflugi í Evrópu. Við matið skal hafa hliðsjón af sjónarmiðum hagsmunaaðila, bæði á evrópskum og innlendum vettvangi.

3. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal taka við niðurstöðum matsins og beina tilmælum um breytingar á þessari reglugerð og Flugöryggisstofnuninni og starfsvenjum hennar til framkvæmdastjórnarinnar en hún getur sent þær Evrópuþinginu og ráðinu ásamt sínu áliti og viðeigandi tillögum. Þessu getur fylgt tímasett aðgerðaáætlun ef við á. Birta skal niðurstöður matsins og tilmælin opinberlega.

52. gr.

Fjárhagsákvæði

Að fengnu samþykki framkvæmdastjórnarinnar og áliti endurskoðunarréttarins skal stjórn Flugöryggisstofnunarinnar samþykkja fjárhagsreglugerð Flugöryggisstofnunarinnar, þar sem einkum skal tilgreina málsmeðferðina sem nota skal við gerð og framkvæmd fjárhagsáætlunar Flugöryggisstofnunarinnar, í samræmi við 142. gr. fjárhagsreglugerðarinnar sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna.

53. gr.

Reglugerð um þóknanir og gjöld

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja reglugerð um þóknanir og gjöld í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 54. gr. og að höfðu samráði við stjórn Flugöryggisstofnunarinnar.

2. Í reglugerðinni um þóknanir og gjöld skal einkum tiltaka fyrir hvað þóknanir og gjöld skv. 1. mgr. 48. gr. skuli innheimt, fjárhæð þóknana og gjalda og með hvaða hætti greiðsla þeirra skuli fara fram.

([1]) Stjtíð. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.
([2]) Stjtíð. EB L 136, 31.5.1999, bls. 15.

3. Þóknanir og gjöld skulu tekin fyrir:

a) útgáfu og endurnýjun vottorða og skírteina og tilheyrandi, viðvarandi eftirlitsstarfsemi,

b) veitingu þjónustu; þau skulu endurspegla raunkostnað þjónustunnar hverju sinni,

c) afgreiðslu kæra.

Allar þóknanir og gjöld skulu gefin upp og greidd í evrum.

4. Fjárhæð þóknana og gjalda skal ákveðin þannig að tryggt sé að tekjur af þeim nægi að jafnaði til að greiða fullan kostnað af veittri þjónustu.

Heimilt er að framlagið, sem um getur í 1. mgr. 48. gr., nægi, á aðlögunartímabili sem lýkur 31. desember á fjórða ári frá gildistöku þessarar reglugerðar, fyrir kostnaði vegna fyrsta starfstímabils Flugöryggisstofnunarinnar. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 54. gr., er heimilt, ef þörf krefur, að framlengja þetta tímabil í hæsta lagi um eitt ár.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

54. gr.

Nefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

4. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 6. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Framkvæmdastjórnin skal ráðfæra sig við nefndina, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, áður en hún tekur ákvörðun.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í b-lið 6. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

Þegar aðildarríki vísar ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þriggja mánaða.

5. Nefndin setur sér starfsreglur.

55. gr.

Þátttaka þriðju landa í Evrópu

Þriðju löndum í Evrópu er frjálst að taka þátt í starfsemi Flugöryggisstofnunarinnar ef þau eru aðilar að Chicago-samningnum og hafa gert samninga við Evrópubandalagið sem fela í sér samþykkt og beitingu laga Bandalagsins á þeim sviðum sem reglugerð þessi og reglur um framkvæmd hennar taka til.

Samkvæmt viðeigandi ákvæðum þessara samninga verður komið á fyrirkomulagi þar sem tilgreint er m.a. eðli og umfang og ítarlegar reglur um þátttöku þessara landa í starfsemi Flugöryggisstofnunarinnar, þ.m.t. ákvæði um fjárframlög og starfsfólk.

56. gr.

Flugöryggisstofnunin tekur til starfa

1. Frá 28. september 2003 skal Flugöryggisstofnunin annast vottunarverkefnin sem henni ber skylda til að sjá um skv. 15. gr. Fram til þess dags skulu aðildarríkin halda áfram að framfylgja gildandi lögum og reglugerðum.

2. Á aðlögunartímabili, sem bætist við og er 42 mánuðir frá deginum sem um getur í 1. mgr., er aðildarríkjunum heimilt að halda áfram að gefa út vottorð, skírteini og samþykki þrátt fyrir ákvæði 5., 6., 9. og 15. gr. og með þeim skilyrðum sem framkvæmdastjórnin tilgreinir í reglum um framkvæmd þessara greina. Þegar aðildarríkin gefa út vottorð og skírteini í þessu sambandi, á grundvelli vottorða og skírteina sem þriðju lönd hafa gefið út, skal í framkvæmdarreglum framkvæmdastjórnarinnar tekið tilhlýðilegt tillit til meginreglnanna sem mælt er fyrir um í b- og c-lið 2. mgr. 9. gr.

3. Þrátt fyrir ákvæði 43. gr. og uns grunnkröfur hafa verið samþykktar í samræmi við 7. gr. kann vinna Flugöryggisstofnunarinnar við samsvarandi verkefni að heyra undir verklagsreglur sem samið er um við Flugöryggissamtök Evrópu.

57. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 80/51/EBE og II. viðauki við reglugerð (EBE) nr. 3922/91 falli úr gildi frá 28. september 2003.

2. Ákvæði 8. gr. gilda um loftför, hreyfla og loftskrúfur, íhluti og búnað og fyrirtæki og aðila sem hafa fengið vottun í samræmi við ákvæðin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

58. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.*

Ákvæði 5. og 6. gr. gilda frá þeim dögum sem tilgreindir eru í framkvæmdarreglunum.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. júlí 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	*Fyrir hönd ráðsins,*
P. COX	M. FISCHER BOEL
forseti.	*forseti.*

I. VIÐAUKI

Grunnkröfur um lofthæfi sem um getur í 5. gr.

1. Heilleiki loftfara, hreyfla og loftskrúfna (products): Tryggja verður heilleika loftfara, hreyfla og loftskrúfna við öll fyrirsjáanleg flugskilyrði á endingartíma loftfarsins. Sýna verður fram á með mati eða greiningu, sem studd er prófunum þegar þess er þörf, að allar kröfur hafi verið uppfylltar.

1.a. Burðarvirki og efni: heilleiki burðarvirkis skal tryggður innan alls starfræksluramma loftfarsins og nægilega langt út fyrir hann, þ.m.t. knúningskerfi loftfarsins, og skal viðhaldið á endingartíma loftfarsins.

1.a.1. Allir íhlutir loftfars verða að uppfylla eftirfarandi skilyrði án skaðlegrar formbreytingar eða brots ef brot þeirra gæti dregið úr heilleika burðarvirkis. Undir þetta falla allir íhlutir, sem hafa massa sem skiptir máli, og búnaður til að halda þeim.

1.a.1.a. Taka verður tillit til hvers kyns samsetningar álags, sem eðlilegt er að gera ráð fyrir, innan og nægilega langt út fyrir þyngdarmörk, þyngdarmiðjusvið, starfræksluramma og endingartíma loftfarsins. Undir þetta fellur hviðuálag, álag vegna flugbragða, þrýstingsjöfnunar, hreyfanlegra flata og stýri- og knúningskerfa, jafnt í flugi sem á jörðu.

1.a.1.b. Taka verður tillit til álags og líklegrar bilunar sem orsakast af nauðlendingu á láði eða legi.

1.a.1.c. Taka verður tillit til kvikra áhrifa í svörun burðarvirkja við slíku álagi.

1.a.2. Loftfarið skal vera laust við óstöðugleika vegna fjöðrunar lofts og óhóflegan titring.

1.a.3. Framleiðsluferlin og efnin, sem notuð eru við smíði loftfarsins, verða að tryggja að burðareiginleikar þess séu þekktir og endurtakanlegir í framleiðslu. Gera verður grein fyrir öllum breytingum á efnishæfni í tengslum við starfræksluumhverfið.

1.a.4. Áhrif lotuálags og neikvæð áhrif umhverfis og skaða vegna óhappa eða staðbundinna skemmda mega ekki verða til þess að heilleiki burðarvirkis fari niður fyrir ásættanleg mörk fyrir þann styrk sem eftir er. Koma verður á framfæri öllum nauðsynlegum leiðbeiningum til að tryggja áframhaldandi lofthæfi í þessu tilliti.

1.b. Knúningsafl: Sýna verður fram á heilleika knúningskerfisins (þ.e. hreyfils og, eftir atvikum, loftskrúfunnar), innan alls starfræksluramma knúningskerfisins og nægilega langt út fyrir hann, og viðhalda honum á endingartíma knúningskerfisins.

1.b.1. Knúningskerfið verður að framleiða, innan tilgreindra marka, þann kný eða afl sem krafist er af því við öll tilskilin flugskilyrði, að teknu tilliti til umhverfisáhrifa og umhverfisskilyrða.

1.b.2. Framleiðsluferlin og efnin, sem notuð eru við smíði knúningskerfisins, verða að tryggja að viðbrögð burðarvirkisins séu þekkt og endurtakanleg í framleiðslu. Gera verður grein fyrir öllum breytingum á hæfi efnisins í tengslum við starfræksluumhverfið.

1.b.3. Áhrif lotuálags og neikvæð áhrif umhverfis- og starfræksluskilyrða og sennilegra bilana íhluta í framhaldi af því mega ekki verða til þess að heilleiki knúningskerfisins fari niður fyrir ásættanleg mörk. Koma verður á framfæri öllum nauðsynlegum leiðbeiningum til að tryggja áframhaldandi lofthæfi í þessu tilliti.

1.b.4. Koma verður á framfæri öllum leiðbeiningum, upplýsingum og kröfum sem eru nauðsynlegar fyrir öruggan og réttan skilflöt milli knúningskerfisins og loftfarsins.

1.c. Kerfi og búnaður

1.c.1. Loftfarið má ekki hafa hönnunareiginleika eða hönnunarþætti sem reynslan hefur sýnt að geta verið hættulegir.

1.c.2. Loftfarið, þ.m.t. kerfin, tækin og búnaðurinn sem krafist er fyrir tegundarvottun eða samkvæmt starfrækslureglum, verður að starfa eins og ráðgert er við öll fyrirsjáanleg starfræksluskilyrði innan starfræksluramma loftfarsins og nægilega langt út fyrir hann, að teknu tilliti til starfræksluumhverfis kerfisins, tækisins eða búnaðarins. Önnur kerfi, tæki og búnaður, sem ekki er gerð krafa um við tegundarvottun eða samkvæmt starfrækslureglum, hvort sem þau starfa eðlilega eða ekki, mega ekki draga úr öryggi né hafa áhrif til hins verra á eðlilega starfsemi annars kerfis, tækis eða búnaðar. Kerfi, tæki og búnað verður að vera hægt að starfrækja án þess að til þess þurfi verulega leikni eða líkamsstyrk.

1.c.3. Kerfi, tæki og tilheyrandi búnaður í loftfari, hvort sem þau eru skoðuð hvert fyrir sig eða í innbyrðis samhengi, verða að vera hönnuð á þann hátt að stök bilun, sem ekki hefur verið sýnt fram á að sé afar ósennilegt að geti orðið, valdi ekki neyðarástandi og þannig verður að ríkja öfugt samband milli líkinda á bilun og því hversu alvarleg áhrif bilunin hefur á loftfarið og þá sem í því eru. Með tilliti til viðmiðunarinnar hér að framan fyrir staka bilun er viðurkennt að taka verður tilhlýðilegt tillit til stærðar og heildarútfærslu loftfarsins og að þetta geti komið í veg fyrir að viðmiðuninni um staka bilun sé fylgt að því er varðar suma íhluti og sum kerfi í þyrlum og litlum loftförum.

1.c.4. Áhöfnin eða starfsfólk, sem annast viðhald, skal fá þær upplýsingar, eftir því sem við á, sem eru nauðsynlegar fyrir öruggt flug, og upplýsingar um ótryggt ástand á skýran, samkvæman og ótvíræðan hátt. Kerfi, búnað og stjórntæki, þ.m.t. skilti og tilkynningar, skal hanna og staðsetja þannig að sem minnst hætta sé á mistökum sem gætu leitt til þess að hættuástand skapaðist.

1.c.5. Gera skal varúðarráðstafanir með tilliti til hönnunar til að draga úr innri og ytri hættum sem eðlilegt er að gera ráð fyrir að geti steðjað að loftfarinu og þeim sem í því eru, þ.m.t. vernd gegn þeim möguleika að veruleg bilun eða truflun verði í einhverjum búnaði loftfarsins.

1.d. Áframhaldandi lofthæfi

1.d.1. Semja verður leiðbeiningar um áframhaldandi lofthæfi til að tryggja að á endingartíma loftfarsins sé fylgt lofthæfistaðli samkvæmt tegundarvottun á loftfarinu.

1.d.2. Gefa verður kost á skoðun, stillingum, smurningu, fjarlægingu eða skiptum á íhlutum og búnaði eftir því sem nauðsynlegt er fyrir áframhaldandi lofthæfi.

1.d.3. Leiðbeiningar um áframhaldandi lofthæfi skulu vera í formi handbókar eða handbóka eftir umfangi upplýsinganna sem veita þarf. Handbækur skulu vera með hagnýtu fyrirkomulagi og innihalda leiðbeiningar um viðhald og viðgerðir, þjónustuleiðbeiningar og reglur um verklag við bilanaleit og skoðun.

1.d.4. Í leiðbeiningum um áframhaldandi lofthæfi skulu tilgreindar lofthæfitakmarkanir þar sem fram komi tími fyrirskipaðra skipta á íhlutum, tíminn milli skoðana og tilheyrandi skoðunarreglur.

2. Þættir í starfrækslu loftfara, hreyfla og loftskrúfna sem varða lofthæfi

2.a. Sýna skal fram á að tekið hafi verið á eftirfarandi atriðum við starfrækslu viðkomandi loftfars, hreyfils eða loftskrúfu til að tryggja fullnægjandi öryggi fyrir þá sem eru um borð eða á jörðu niðri.

2.a.1. Ákveða skal hvers konar starfrækslu loftfarið er samþykkt fyrir og þær takmarkanir og upplýsingar sem eru nauðsynlegar fyrir öryggi í starfrækslu, þ.m.t. takmarkanir og afköst við mismunandi umhverfisaðstæður.

2.a.2. Loftfarið skal vera viðráðanlegt með tilliti til öryggis og láta að stjórn við öll fyrirsjáanleg starfrækskuskilyrði, þ.m.t. þótt bilun verði í einu eða, eftir atvikum, fleiri knúningskerfum. Taka skal tilhlýðilegt tillit til líkamsstyrks flugmanns, umhverfis í stjórnklefa, vinnuálags á flugmann og annarra mannlegra þátta og til þess á hvaða stigi flugið er og hversu lengi það varir.

2.a.3. Unnt skal vera að færa sig hnökralaust af einu stigi flugsins yfir á það næsta án þess að það útheimti verulega leikni flugmanns, árvekni, líkamsstyrk eða vinnuálag við þau starfrækskuskilyrði sem gera má ráð fyrir.

2.a.4. Loftfarið skal vera nægilega stöðugt til að tryggt sé að ekki séu gerðar óhóflegar kröfur til flugmanns, að teknu tilliti til þess á hvaða stigi flugið er og hversu lengi það varir.

2.a.5. Setja verður verklagsreglur um eðlilega starfrækslu og um bilunar- og neyðaraðstæður.

2.a.6. Viðvaranir eða aðrar hindranir, sem koma eiga í veg fyrir að farið sé út fyrir eðlilegan flugramma fyrir viðkomandi tegund, skulu vera til staðar.

2.a.7. Eiginleikar loftfarsins og kerfa þess verða að vera þannig að hægt sé að snúa aftur frá flugi á mörkum flugramma á öruggan hátt.

2.b. Upplýsingar um takmarkanir á starfrækslu og aðrar upplýsingar, sem eru nauðsynlegar fyrir öryggi í starfrækslu, skulu vera tiltækar flugverjum.

2.c. Í starfrækslu skulu loftför, hreyflar og loftskrúfur vera varin gegn hættum vegna innri og ytri skilyrða, þ.m.t. umhverfisaðstæður.

2.c.1. Einkum mega ekki koma upp ótryggar aðstæður sem stafa af fyrirbærum eins og m.a. slæmu veðri, eldingum, árekstrum við fugla, hátíðnisviðum, ósoni o.s.frv. sem eðlilegt er að gera ráð fyrir við starfrækslu loftfara, hreyfla eða loftskrúfna.

2.c.2. Farþegarými skulu innréttuð þannig að farþegum sé tryggður viðeigandi ferðamáti og viðunandi vernd fyrir öllum hættum sem reikna má með að geti steðjað að þeim í starfrækslu eða orsakast af neyðaraðstæðum, þ.m.t. hætta sem stafar af eldi, reyk, eitruðum lofttegundum og skyndilegri þrýstingsminnkun. Gera skal ráðstafanir til að gefa farþegum öll þau tækifæri, sem eðlileg geta talist, til að komast hjá alvarlegum meiðslum og yfirgefa loftfarið skjótt, og ráðstafanir til að vernda þá gegn áhrifum hraðaminnkunarkrafta ef nauðlenda þarf á landi eða vatni. Til staðar skulu vera skýr og ótvíræð skilti eða fyrirmæli, eftir því sem nauðsyn krefur, til að leiðbeina þeim sem eru í flugvélinni um viðeigandi öryggishegðun og um staðsetningu og rétta notkun öryggisbúnaðar. Greiður aðgangur skal vera að tilskildum öryggisbúnaði.

2.c.3. Fyrirkomulag áhafnarklefa skal vera með þeim hætti að það auðveldi starfrækslu, þ.m.t. búnaður sem gerir áhöfnina meðvitaða um aðstæður, og einnig skal fyrirkomulagið auðvelda áhöfn að hafa stjórn á öllum fyrirsjáanlegum aðstæðum og neyðaraðstæðum. Umhverfi í áhafnarklefa má ekki gera áhöfninni erfitt um vik að sinna störfum sínum og áhafnarklefinn skal hannaður þannig að komist verði hjá truflunum í starfi og rangri notkun stjórntækja.

3. Fyrirtæki (þ.m.t. einstaklingar sem taka að sér hönnun, framleiðslu eða viðhald)

3.a. Gefa skal út samþykki fyrir fyrirtæki þegar eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:

3.a.1. Fyrirtækið skal hafa öll nauðsynleg tilföng miðað við umfang verksins. Þessi tilföng eru m.a. eftirfarandi: aðstaða, starfslið, tæki, tól og efniviður, skráning verkefna, ábyrgð og verklagsreglur, aðgangur að viðeigandi gögnum og skráahald.

3.a.2. Fyrirtækið skal reka og viðhalda stjórnunarkerfi með það fyrir augum að tryggja samræmi við grunnkröfur um lofthæfi og vinna að því markmiði að bæta stöðugt þetta kerfi.

3.a.3. Fyrirtækið skal koma á fyrirkomulagi með öðrum viðeigandi fyrirtækjum, eftir því sem þörf krefur, til að tryggja að alltaf ríki samræmi við grunnkröfurnar um lofthæfi.

3.a.4. Fyrirtækið skal koma á tilkynningarkerfi um atvik og/eða viðbragðskerfi fyrir atvik sem nota skal í stjórnunarkerfinu, sem um getur í lið 3.a.2, og í tengslum við fyrirkomulagið, sem um getur í lið 3.a.3, til að vinna að því markmiði að auka stöðugt öryggi loftfara, hreyfla eða loftskrúfna.

3.b. Skilyrðin skv. liðum 3.a.3 og 3.a.4 gilda ekki um stofnanir sem sjá um viðhaldsþjálfun.

———

II. VIÐAUKI

Loftför sem um getur í 2. mgr. 4. gr.

Loftför, sem heyra ekki undir ákvæði 1. mgr. 4. gr., eru loftför sem ekki hafa fengið tegundarvottorð eða lofthæfivottorð á grundvelli þessarar reglugerðar og reglna um framkvæmd hennar og sem falla í einn eftirtalinna flokka:

a) loftför sem hafa ótvírætt sögulegt gildi:

   i) loftför sem eru hluti af sögulegum atburði, eða

   ii) loftför sem eru dæmi um mikilvæg skref í þróun flugsins, eða

   iii) loftför sem hafa gegnt stóru hlutverki í herjum aðildarríkis,

   og uppfylla eina eða fleiri eftirfarandi viðmiðana:

   i) staðfest er að upprunaleg hönnun þeirra er meira en 40 ára gömul,

   ii) framleiðslu þeirra var hætt fyrir minnst 25 árum,

   iii) færri en 50 loftför með sömu grunnhönnun eru enn skráð í aðildarríkjunum,

b) loftför sem eru sérstaklega hönnuð eða hefur verið breytt í rannsóknar- eða tilraunaskyni eða af vísindalegum ástæðum og sem líklegt er að verði framleidd í mjög takmörkuðu magni,

c) loftför sem eru smíðuð a.m.k. að 51 hundraðshluta í eigin þágu af leikmanni eða leikmannasamtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni né í viðskiptalegum tilgangi,

d) loftför sem voru upprunalega hönnuð fyrir hernað eingöngu,

e) flugvélar sem eru ekki með fleiri en tvö sæti og hafa ofrishraða í lendingarham eða minnsta stöðuga hraða í lendingarham, sem er að hámarki 35 hnúta sýndur flughraði (CAS), og hámarksflugtaksmassa (MTOM) sem er í mesta lagi:

   i) 300 kg fyrir landfís með einu sæti, eða

   ii) 450 kg fyrir landfís með tveimur sætum, eða

   iii) 330 kg fyrir láðs- og lagarfís eða fís á flotum með einu sæti, eða

   iv) 495 kg fyrir láðs- og lagarfís eða fís á flotum með tveimur sætum, að því tilskildu að hægt sé að nota físið bæði sem fís á flotum og sem landfís og hámarksflugtaksmassi sé innan marka beggja flokka eftir því sem við á,

f) fís þar sem massi burðarvirkis er undir 80 kg, ef um einsætur er að ræða, en 100 kg ef um tvísætur er að ræða, þ.m.t. fís þar sem flugtak er af fæti,

g) ómönnuð loftför með rekstrarmassa sem er undir 150 kg,

h) önnur loftför með heildarmassa sem er undir 70 kg án flugmanns.

Fylgiskjal II.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR nr. 179/2004 **2005/EES/26/19**

frá 9. desember 2004

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, með áorðnum breytingum samkvæmt bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir „samningurinn“, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/2004 frá 3. desember 2004 ([1]).

2) Meginmarkmiðið með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu ([2]) er að koma á og viðhalda samræmdu öryggi á háu stigi í almenningsflugi í Evrópu.

3) Starfsemi Flugöryggisstofnunar Evrópu getur haft áhrif á öryggisstig í almenningsflugi á Evrópska efnahagssvæðinu.

4) Af þessum sökum ber að fella reglugerð (EB) nr. 1592/2002 inn í samninginn til þess að EFTA-ríkin geti tekið fullan þátt í starfsemi Flugöryggisstofnunar Evrópu.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Ákvæði XIII. viðauka við samninginn breytist eins og tilgreint er í viðauka við ákvörðun þessa.

2. gr.

Íslenskur og norskur texti reglugerðar (EB) nr. 1592/2002, sem verður birtur í *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, telst fullgiltur.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 10. desember 2004 að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi borist sameiginlegu EES-nefndinni (*).

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

Gjört í Brussel 9. desember 2004.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Kjartan Jóhannsson

formaður.

([1]) Stjtíð. ESB L 133, 26.5.2005, bls. 21 og EES-viðbætir við Stjtíð. ESB nr. 26, 26.5.2005, bls. 10.

([2]) Stjtíð. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1.

(*) Stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

Fylgiskjal III.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1643/2003

frá 22. júlí 2003

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ([1]),

með hliðsjón af áliti endurskoðunarréttarins ([2]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ([3]),

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ([4]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samræma ber tiltekin ákvæði í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu ([5]) við reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna ([6]) (hér á eftir nefnd almenna fjárhagsreglugerðin), einkum 185. gr.

2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ([7]) var mælt fyrir um meginreglur og takmarkanir að því er varðar aðgang að skjölum sem kveðið er á um í 255. gr. sáttmálans.

3) Við samþykkt reglugerðar (EB) nr. 1049/2001 samþykktu þessar þrjár stofnanir sameiginlega yfirlýsingu þess efnis að stofnunum og öðrum slíkum aðilum bæri að setja sér reglur sem samræmdust ákvæðum þeirrar reglugerðar.

4) Því ber að bæta viðeigandi ákvæðum inn í reglugerð (EB) nr. 1592/2002, þannig að reglugerð (EB) nr. 1049/2001 taki til Flugöryggisstofnunar Evrópu, og einnig ákvæði um kærur vegna synjunar um aðgang að skjölum.

5) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 1592/2002 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1592/2002 er breytt sem hér segir:

1. Í stað b-liðar 2. mgr. 24. gr. komi eftirfarandi:

„b) samþykkja ársskýrslu um starfsemi Flugöryggisstofnunarinnar og framsenda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, endurskoðunarréttarins og aðildarríkjanna eigi síðar en 15. júní.

Flugöryggisstofnunin skal senda fjárveitingavaldinu árlega allar upplýsingar sem varða matsniðurstöður“.

2. Á 47. gr. verði eftirfarandi breytingar:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar (*) gildir um skjöl í vörslu Flugöryggisstofnunarinnar.

(*) Stjtíð. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.“

([1]) Stjtíð. EB C 331 E, 31.12.2002, bls. 85.
([2]) Stjtíð. EB C 285, 21.11.2002, bls. 4.
([3]) Stjtíð. EB C 85, 8.4.2003, bls. 64.
([4]) Álit Evrópuþingsins frá 22. október 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 3. júní 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 1. júlí 2003.
([5]) Stjtíð. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1.
([6]) Stjtíð. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1; leiðrétting í Stjtíð. EB L 25, 30.1.2003, bls. 43.
([7]) Stjtíð. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal ákveða fyrirkomulag á beitingu reglugerðar (EB) nr. 1049/2001 innan sex mánaða frá gildistöku reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1643/2003 frá 22. júlí 2003 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu (**).

(**) Stjtíð. ESB L 245, 29.9.2003, bls. 7.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Ákvarðanir, sem Flugöryggisstofnunin tekur skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 1049/2001, geta orðið tilefni kæru til umboðsmanns eða málshöfðunar fyrir dómstólnum skv. 195. gr. EB-sáttmálans í fyrra tilvikinu og 230. gr. í seinna tilvikinu.“

3. Á 48. gr. verði eftirfarandi breytingar:

a) Í stað 3., 4., 5., 6. og 7. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Jöfnuður skal vera milli tekna og gjalda.

4. Stjórnin skal árlega gera fjárhagsáætlun um tekjur og gjöld stofnunarinnar fyrir næsta fjárhagsár sem byggð er á drögum að fjárhagsáætlun um tekjur og gjöld.

5. Eigi síðar en 31. mars skal stjórnin framsenda þessa fjárhagsáætlun, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðugildi og drög að verkefnaáætlun, til framkvæmdastjórnarinnar og til þeirra ríkja sem Bandalagið hefur gert samninga við í samræmi við 6. mgr. 55. gr. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu (sem hér á eftir eru nefnd fjárveitingavaldið) fjárhagsáætlunina ásamt drögum að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins.

7. Á grundvelli fjárhagsáætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin fella þá fjárhagsáætlun inn í fjárlagafrumvarp Evrópusambandsins, sem hún telur nauðsynlega fyrir yfirlitið um stöðugildi, og þá styrkfjárhæð sem veita skal af fjárlögum og leggur þetta fyrir fjárveitingavaldið í samræmi við 272. gr. sáttmálans.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„8. Fjárveitingavaldið heimilar fjárveitingar í formi styrks til Flugöryggisstofnunarinnar.

Fjárveitingavaldið skal samþykkja yfirlitið um stöðugildi fyrir Flugöryggisstofnunina.

9. Stjórn Flugöryggisstofnunarinnar skal samþykkja fjárhagsáætlunina. Hún verður endanleg í framhaldi af lokasamþykkt fjárlaga Evrópusambandsins. Ef við á skal færa fjárhagsáætlunina til samræmis við fjárlögin.

10. Hafi stjórn Flugöryggisstofnunarinnar í hyggju að hrinda í framkvæmd verkefni sem kann að hafa veruleg áhrif á fjármögnun fjárhagsáætlunarinnar skal hún tilkynna fjárveitingavaldinu það eins skjótt og unnt er, einkum ef um er að ræða verkefni er varða fasteignir, svo sem kaup eða sölu bygginga. Hún skal tilkynna framkvæmdastjórninni um þetta.

Hafi aðili, sem er hluti af fjárveitingavaldinu, tilkynnt að hann hafi í hyggju að skila áliti skal hann framsenda stjórn Flugöryggisstofnunarinnar álit sitt innan sex vikna frá tilkynningu verkefnisins.“

4. Í stað 49. mgr. komi eftirfarandi:

„49. gr

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Forstjórinn sér um framkvæmd fjárhagsáætlunar Flugöryggisstofnunarinnar.

2. Gjaldkeri Flugöryggisstofnunarinnar skal senda gjaldkera framkvæmdastjórnarinnar drög að reikningsskilum eigi síðar en 1. mars eftir lok fjárhagsársins ásamt skýrslu um stjórn fjárhagsáætlunar og fjármála á því fjárhagsári. Gjaldkeri framkvæmdastjórnarinnar skal gera samstæðu úr drögum að reikningsskilum stofnana og sjálfstæðra aðila í samræmi við 128. gr. almennu fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Gjaldkeri framkvæmdastofnunarinnar skal senda endurskoðunarréttinum drög að reikningsskilum Flugöryggisstofnunarinnar eigi síðar en 31. mars eftir lok fjárhagsársins ásamt skýrslu um stjórn fjárhagsáætlunar og fjármála á því fjárhagsári. Skýrslan um stjórn fjárhagsáætlunar og fjármála á fjárhagsárinu skal einnig framsend til Evrópuþingsins og ráðsins.

4. Þegar forstjóra Flugöryggisstofnunarinnar berast athugasemdir endurskoðunarréttarins við drögin að reikningsskilum stofnunarinnar, skv. 129. gr. almennu fjárhagsreglugerðarinnar, skal hann ganga frá endanlegum reikningsskilum stofnunarinnar á eigin ábyrgð og senda þau til stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar til umsagnar.

5. Stjórnin skal skila áliti um endanleg reikningsskil Flugmálastofnunarinnar.

6. Forstjórinn skal framsenda endanleg reikningsskil eigi síðar en 1. júlí eftir lok fjárhagsársins til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og endurskoðunarréttarins ásamt áliti stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar.

7. Endanleg reikningsskil skulu birt.

8. Forstjórinn skal senda endurskoðunarréttinum svar við athugasemdum réttarins fyrir 30. september. Hann skal einnig senda svarið til stjórnar Flugöryggisstofnunarinnar.

9. Fari Evrópuþingið þess á leit skal forstjórinn láta því í té allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að greiðlega gangi að leysa hann undan ábyrgð fyrir viðkomandi fjárhagsár eins og mælt er fyrir í 3. mgr. 146. gr. almennu fjárhagsreglugerðarinnar.

10. Fyrir 30. apríl árið N + 2 skal Evrópuþingið, að fengnum tilmælum frá ráðinu sem tekur ákvörðun með auknum meirihluta, leysa forstjórann undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar fyrir árið N."

5. Í stað 52. mgr. komi eftirfarandi:

„52. gr.

Fjárhagsákvæði

Stjórnin skal samþykkja fjárhagsreglur fyrir Flugöryggisstofnunina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Þær mega ekki víkja frá reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2343/2002 frá 19. nóvember 2002 um fjárhagslega rammareglugerð fyrir þá aðila sem um getur í 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna (*) nema sérstök þörf sé á slíku fráviki vegna reksturs Flugöryggisstofnunarinnar og framkvæmdastjórnin hafi áður veitt samþykki sitt.

(*) Stjtíð. EB L 357, 31.12.2002, bls. 72; leiðrétting í Stjtíð. EB L 2, 7.1.2003, bls. 39."

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fyrsta degi næsta mánaðar eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.*

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. júlí 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	*Fyrir hönd ráðsins,*
P. COX	G. ALEMANNO
forseti.	*forseti.*

Fylgiskjal. IV

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1701/2003

frá 24. september 2003

um aðlögun 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu [1], einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 skulu loftför, hreyflar og loftskrúfur og íhlutir þeirra og búnaður fullnægja kröfum um umhverfisvernd í 16. viðauka við samþykktina um alþjóðaflugmál (hér á eftir nefnd Chicago-samningurinn) í útgáfunni frá nóvember 1999, að undanskildum viðbætum hans.

2) Gerðar hafa verið breytingar á Chicago-samningnum og viðaukum við hann eftir að reglugerð (EB) nr. 1592/2002 var samþykkt og því þarf að aðlaga 1. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 54. gr. sömu reglugerðar.

3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndar Flugöryggisstofnunar Evrópu sem komið var á fót með 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1592/2002 komi eftirfarandi:

„1. Loftför, hreyflar og loftskrúfur og íhlutir þeirra og búnaður skulu fullnægja kröfum um umhverfisvernd í 16. viðauka við Chicago-samninginn í útgáfunni frá mars 2002, að því er varðar I. bindi, og nóvember 1999, að því er varðar II. bindi, að undanskildum viðbætunum við 16. viðauka."

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 28. september 2003.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. september 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

---

[1] Stjtíð. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1.